

മലങ്കര ഇടവക പത്രിക.

പുസ്തകം ൧൬ | ൧൯൦൭ | മേടം | ലക്കം ൧൪

നവീകരണ സഹോദരന്മാരുടെ
പത്രം പ്രസിദ്ധനായ്ക്ക.

(ഉടച്ചു).

ഞങ്ങളും നിങ്ങളും രമ്മിച്ചുള്ള പ്രധാന വിശ്വാസഭേദങ്ങളും അവയെക്കുറിച്ച് ഈ കാലത്തു ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ജടയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള അഭിപ്രായമാറ്റവും നിങ്ങളുടെ മേല്പട്ടസമാനത്തിന്റെ അസാധുതയും നിങ്ങളുടെ തല്ക്കാല സമിതിയും മറ്റും കഴിഞ്ഞ ലക്കത്തിൽ ചുരുക്കത്തിൽ പറഞ്ഞുവെല്ലാം. റോമ്മാ സഭയുടെ ഉപദേശങ്ങളിൽ തെറ്റുണ്ടെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തിന്മേൽ ആയിരുന്നു ൧൯൦൦ ന്തൊറാണ്ടിൽ യൂറോപ്പിൽ നവീകരണം ഉണ്ടാവിച്ചതു. ഒരടിസ്ഥാനത്തിൽനിന്നു ഇളകിയപ്പോൾ അവർക്കു അടിസ്ഥാനമൊന്നുമില്ലാതെയായിട്ടു പ്രോറോസ്റ്റാൻറു എന്നുള്ള പൊതുപ്പേരിൽ അന്യോന്യം യോജിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത വിശ്വാസചാരങ്ങളെ പാലിച്ചുപോരുന്നവരായി ഏകദേശം നാനൂറോളം സംഘം യൂറോപ്പിലും അമേരിക്കയിലുമായി ഇപ്പോൾ ഉണ്ടു. ഇവരിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ കൂട്ടരുടെ പ്രതിപുരുഷന്മാർ ഈ നാട്ടിൽ വരികയും അവരെ പ്രസംഗിപ്പാൻ നിങ്ങൾ അവരവരികയും ചെയ്യുപ്പോൾ നിങ്ങളിലും അത്യാഹം മല്ലാൻ അടിസ്ഥാനത്തിൽനിന്നു അനേകർ തെറ്റി ഓരോ നൂതന അഭിപ്രായങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു നിങ്ങൾക്കുതന്നെ അനുഭവമാണു. ജനിയും യൂറോപ്പിൽനിന്നും അമേരിക്കയിൽനിന്നും പല നൂതന വക്താക്കളെ പ്രതിനിധികൾ ക്രമേണ വന്നു ചേരുമെന്നും അപ്പോൾ അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളും നിങ്ങളിൽ പ്യാപിപ്പാൻ ഇടവരുമെന്നും തീർച്ചയായി പറയാം. ഹയർക്രിറ്റിസിസം എന്നു പേരു പറഞ്ഞു വേദപുസ്തകത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളെയും കളവാക്കുന്ന കൂട്ടരും യൂറോപ്പിൽ ഉണ്ടു. ഇവരും ക്രമേണ ഇവിടെ വരാതിരിക്കയില്ല. അപ്പോൾ അതിൽ ചേരാനും ആളുണ്ടാകാതെ വരികയില്ല. നിങ്ങളുടെ സഭയുടെ ഉപദേശങ്ങളെ ആചാരങ്ങളെ ജനവയന്നു വ്യവസമപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു രേഖയും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ആർക്കും ഏതും സ്വീകരിക്കാമെന്നുള്ള നിലയിൽ ആണു അവ ഇരിക്കുന്നത്. അതിനനുസരണമായി മാറ്റങ്ങൾ നാൾക്കുനാൾ വന്നുകൊണ്ടുവരികുന്നു. ദൃഷ്ടാന്തമായിട്ടു സിമ്മനാരി നമ്പ്രിൻ നിങ്ങളുടെ സഭയുടെ ഉപദേശചാരങ്ങളായി അന്നുണ്ടെത്ത നിങ്ങളുടെ മേലുപദേശൻ കൊടുത്തിട്ടുള്ള സത്യവായെമാഴിയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള എത്രയൊ സംഗതികൾ ഇന്നു നിങ്ങളുടെ നേതാക്കൾ നിഷേധിക്കുന്നു എന്നു ആലോചിച്ചാൽ മതി. ഇങ്ങനെ സമീരമായ അടിസ്ഥാനമില്ലാതെ ഉപദേശചാരങ്ങളെ നാൾക്കുനാൾ മാറി മാറി സ്വീകരിക്കുന്നതായാൽ അതിനെ നിരോധിപ്പാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരവസരമില്ലാ. നിങ്ങളുടെ തല്ക്കാല സമിതി എന്നു ഞങ്ങൾ പറയുന്നതു ആക്ഷേപമായിട്ടില്ല, നിങ്ങളുടെ ആലോചനയ്ക്കു അതു വിഷയമായിത്തീരണമെന്നുള്ള പരമാർത്ഥ ഉദ്ദേശത്തു്തോൽ മാത്രമാണു. ആ സമിതിയ്ക്കു അത്യാഹം മല്ലാൻ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ ഞങ്ങളിൽനിന്നു വേർതിരിക്കയും പിന്നീടു പാളയത്തിൽതന്നെ ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളെ സ്വീകരിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ ഭാവി ഏന്തായിരിക്കുമെന്നു നിങ്ങൾ നല്ലവണ്ണം ആലോചിക്കണമെന്നു ഞങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കുന്നു. ആകപ്പാടെ ഒരു ചുരുങ്ങിയ സം

ലത്തിൽ ഭിന്നക്ഷതികൾ ഉണ്ടായാൽ അതിന്റെ ഫലം എന്തായിരിക്കുമെന്നു ഏകദേശം ഉറവിക്കാമെല്ലോ.

ഞങ്ങൾ ഇങ്ങനെ പറയുന്നതു ഞങ്ങളുടെ സ്വന്താഭിപ്രായമാണെന്നു വിചാരിക്കരുതു. നിങ്ങളുടെ ഇപ്പഴത്തെ വൈദിക മേലദ്ധ്യക്ഷന്റെ അഭിപ്രായവും മിക്കവാറും ഇതുതന്നെയാണു. അഞ്ചാറു വർഷവും അദ്ദേഹവും ജ്ഞാതനായ ആദ്യം തമ്മിൽ തീരുവന്നതുപോലെപ്പോലെ സംസാരിപ്പാൻ ഇടയായപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ ചില സംഗതികൾ മിക്കവാറും വാക്കിനു വാക്കായി പറയാം. “മെത്രാന്മാർ വെടിക്കാരന്റെ കോഴിയായിരിക്കുന്നു. ഓരോരുത്തരുടെ ഇഷ്ടത്തിനൊക്കെയും കല്പന കൊടുക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ അവരെക്കു കഷ്ടി മറിഞ്ഞുകൂടിയും. ഒരുത്തൻ വന്നു ഒരു വിധത്തിൽ കല്പന ആവശ്യപ്പെടും. അപ്പോൾ അവനെ ഭയന്നു അവന്റെ അഭിപ്രായത്തെയും അപേക്ഷയെയും അനുവദിച്ചു ഒരു കല്പന കൊടുക്കും. അതറിയുമ്പോൾ മറ്റൊരുത്തൻ വന്നു അതിനു എതിരായി ഒരു കല്പന ആവശ്യപ്പെടും. അതിനും ഒപ്പിട്ടു കൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ അവൻ പിണങ്ങും. അപ്പോൾ മുഖിലത്തെ കല്പനയ്ക്കു എതിരായി ഒരു കല്പന കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്നു. ഇങ്ങനെ ആകപ്പാടെ ഞങ്ങളുടെ കാഴ്ച വളരെ വിഷമത്തിലാണു. ഒഴികഴിവു വല്ലതും പറയാമോ. ഞങ്ങൾ സ്വാതന്ത്ര്യ സഭയല്ല, ഒരു മേലധികാരിയെ പഴി പറയാനുള്ളതല്ല. പാത്രിയർക്കീസു ബാവാ മേലാവാമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു പുലിക്കോട്ടു മെത്രാന്മാരു ഏതു ആശ്വാസം ഉണ്ടു. ഏറെ മൂത്താൽ ബാവാ പിണങ്ങും അതു കൊണ്ടു ഇനിക്കു നിന്റെ അഭിപ്രായം സമ്മതിച്ചു കല്പന തരാൻ പാടില്ലെന്നു കീഴും ഒഴികഴിവു പറയാമെല്ലോ. ഇങ്ങനെയൊക്കെ ശേഷംപേരു കഷ്ടപ്പെടുന്നു”.

ആയതും അനുസരിപ്പിക്കുകയോ മനോസാക്ഷി പ്രവൃത്തികയോ അധികാരം നടത്തുകയോ ഒന്നും പാടില്ലാതെ കേവലം വേദധാരികളായിട്ടുമാത്രം മെത്രാന്മാർ ഇരിക്കേണ്ടി വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു ഒരു അനുഭവസമർത്ഥനെ സാക്ഷിച്ചു ഒരു സംഗതിയാണു മേൽപറഞ്ഞതു. ഇങ്ങനെയായാൽ സഭയും സഭാഭരണവും എങ്ങനെ നടക്കും? ഈ സമിതി മൂക്കുമ്പോൾ ഒരു കഷ്ടി നാനൂറു കഷ്ടിയാകുന്നതു ആശ്ചര്യമാണോ? യൂറോപ്പിലേയും അമേരിക്കയിലേയും ജനബാഹുല്യംമൂലം നാനൂറോ അറുനൂറോ സഭ ഉണ്ടായാലും എല്ലാവരിനെയും താങ്ങിക്കൊണ്ടുപോകുവാൻ ധാരാളം ആളുകളുണ്ടാകും. ഇവിടെയൊതുലോം ചുരുങ്ങിയക്രൂരത്തിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ടായാൽപിന്നെ ശക്തിയുണ്ടാകുമോ. നേരെമറിച്ച് നാം യോജിച്ചിരുന്നാൽ എത്രമാത്രം ശക്തി നമുക്കുണ്ടാകുമെന്നു പറയണമെന്നില്ലല്ലോ.

ഇനി നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകാവുന്ന വേദോരുതകും യോജിച്ചാൽ സഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം പൊക്കുമെന്നായിരിക്കും. പാത്രിയർക്കീസുബാവായുടെ മേലദ്ധ്യക്ഷത സ്വീകരിക്കേണ്ടിവരും. അപ്പോൾ സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലാതെയാകുമെന്നു നിങ്ങൾക്കു തോന്നിയേക്കാം. ആ മേലദ്ധ്യക്ഷത ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു വളരെ കഷ്ടപ്പമുണ്ടെന്നും ഉള്ളതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കു വളരെ ഗുണമുണ്ടെന്നും നിങ്ങളുടെ അദ്ധ്യക്ഷനാൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട അഭിപ്രായം മേൽകാണിച്ചുവല്ലോ. ഇനി ഈ മേലദ്ധ്യക്ഷതയുടെ ഗുണദോഷങ്ങൾ ക്രമേണ നമുക്കു ചിന്തിക്കാം.

൧. നമ്മുടെ സഭയുടെ ചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ ഒരു പരദേശാദ്ധ്യക്ഷതയെ ഏറ്റക്കുറവു ആശ്രയിക്കാതെ ഒരു കാലത്തും നാം ഇരുന്നിട്ടില്ലെന്നും അതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ പൂർവ്വന്മാർ പറയത്തക്ക വല്ലഭോഷവും നേരിടുകയോ അവർക്കു ഇഹലോകത്തിനു കാരണം ഉണ്ടാകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും കാണാം. ക്രിസ്താസ്സം ൩൪൫.ൽ ക്ലാൻതാമ്മായും ഒരു പരദേശ മേല്പട്ടുകാരനും ഇവിടെ കുടിയേറിയപ്പോൾ സെലൂക്യായുടെ കാസോലികായുടെ അധികാരത്തെ നമ്മുടെ സഭ സ്വീകരിച്ചു. അന്നുമുതൽ ൧൭൯൯-മാണ്ടു വരെ പരദേശമെത്രാന്മാരാണ് നമ്മെ ഭരിച്ചതു. നാട്ടിൽ ഒരു മെത്രാനെങ്കിലും ആ കാലത്തുണ്ടായിരുന്നതായി കാണുന്നില്ല. സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലാഞ്ഞിട്ടു അന്നത്തെ നമ്മുടെ പിതാക്കൾക്കു പിറുപിറുപ്പുണ്ടായില്ലെന്നു മാത്രമല്ല പരദേശ മെത്രാന്മാരെ അപ്പഴപ്പോൾ വരുത്താൻ അവർ ശ്രമം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. പറ്റുകിയുടെ കയ്യേറ്റത്താൽ നമ്മുടെ സഭ റൊമ്മായിക്കു ആധീനപ്പെട്ടശേഷം അവിടെനിന്നു ഞെറ്റി ഒഴിഞ്ഞപ്പോഴും സ്വാതന്ത്ര്യം വേണമെന്നു

ല്ല നാം വിചാരിച്ചതു. പിന്നെയും ഒരു പാത്രീയകാ സിംഹാസനത്തെപ്പോലെയായിട്ടു നില്ക്കണമെന്നാണു ആഗ്രഹിച്ചതു. ആകാലം മുതൽ നാടിൽ മെത്രാന്മാർ ഉണ്ടായതും അന്ത്യോപ്യരുടെ സഹായവും നല്ല മനസ്സും കൊണ്ടു മാത്രമാണു. മലയാളത്തുകൾക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം വിട്ടുകൊടുക്കാതെ തങ്ങളുടെ സ്വന്തം ജാതികാരെ മാത്രം അയച്ചു എന്നും ഈ സഭയെ അടിമയിൽ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണമെന്നു അന്ത്യോപ്യർ ഒരിക്കലും വിചാരിച്ചിട്ടില്ല. നമ്മുടെ ന്യായമായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു ഒരിക്കലും ഭംഗം വരുത്തിയിട്ടില്ല. പഴയ ചരിത്രം ഇങ്ങനെയാണു.

൨. ഇനി ഈ കാലത്തെ സമിതി കൂടെ നോക്കാം. പാത്രീയകീസുബാവാധികു നമ്മുടെ മേൽ ഉള്ളതു ആത്മീയാധികാരം മാത്രമാണു. നാം മനസ്സാടെ കൊടുക്കുന്നതിനെ സ്വീകരിക്കണമെന്നല്ലാതെ നമ്മുടെ മുതൽകാൽക്കുടമേൽ ബാവാധികു അധികാരമില്ല. ലൌകികങ്ങൾമേൽ അധികാരം വഹിക്കേണ്ട മെത്രാൻ നാട്ടു കാരനായിരിക്കുകയല്ലാതെ പരദേശിയായിരിപ്പാൻ പാടില്ല. ഇങ്ങനെയെല്ലാം ഉറപ്പായ വിധി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു. വീശീസാ എന്നൊരു വകാശം നാം പൂർവ്വാചാരപ്രകാരം അന്ത്യോപ്യയ്ക്കു കൊടുത്തുവരുന്നുണ്ടു. ആണ്ടിൽ ആൾക്കു ഒന്നൊന്നുണ്ടാ ചക്രം ഒരു അപ്പോസ്തല സിംഹാസനത്തിന്റെ പുലച്ചുകായി കൊടുക്കുന്നതു ഒരു അക്രമമാണു. ഒരിക്കലുമില്ല. നമുക്കു ന്യായമായി ആവശ്യപ്പെട്ട സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളെല്ലാം കൊടുത്ത് സമീരപ്പെടുത്തി വിധിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല വിധിക്കു വളരെ മുൻപുതന്നെ പാത്രീയകീസുബാവാ കൂടെയും സമ്മതിച്ചു ഒപ്പും മുദ്രയും വെച്ചു ഉടമ്പടിപോലെ നമുക്കു ഏഴുതി തന്നിട്ടുണ്ടു. അതെന്തെന്നുവെച്ചാൽ മലങ്കര സഭയുടെ പ്രാതിനിധ്യം വഹിക്കുന്ന ഒരു അസോസിയേഷന്റെ ബാവാതന്നെ ഏല്പിട്ടുള്ളതുകയും ഏതു കാലത്തിലും അസോസിയേഷന്റെ ആലോചനയും അഭിപ്രായവും അറിഞ്ഞു ബാവാപോലും പ്രവൃത്തിക്കേണ്ടതാണെന്നു സമ്മതിച്ചു ഒപ്പും മുദ്രയും വെച്ചുതരികയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു. റിക്കിൽ മാത്രമല്ല പ്രവൃത്തിയിലും ബാവാ ഇതിനെ സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു. ദൃഷ്ടാന്തമായിട്ടു മലങ്കരയിൽ ഉള്ള ഞങ്ങളുടെ മേല്പട്ടുകാരിൽ ചിലരെക്കുറിച്ച് പല കള്ള ഹജ്ജികളും പലസമയവും ബാവായുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുകയും അവ അസോസിയേഷന്റെ കണ്ടു റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യാൻ അയച്ചുതരികയും അസോസിയേഷന്റെ റിപ്പോർട്ടിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ഇവയെ ബാവാ തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുതായി പല സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു ആലോചിച്ചാൽ ഇതു ഒരു ചത്ത ഉടമ്പടിയല്ലെന്നു കാണാം. അതിനാലും പാത്രീയകീസുബാവാ തീരുമാനത്തിലെ മേലദ്ധ്യക്ഷതകൊണ്ടു നമ്മുടെ ന്യായമായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു യാതൊരു ഭംഗവുമില്ലെന്നു കാണാം.

൩. ഇനി ഈ മേലദ്ധ്യക്ഷതകൊണ്ടു വല്ല ഗുണമുണ്ടോ എന്നു കൂടെ ചിന്തിക്കാം. ഒരു സഭയുടെ നിലനില്പിനു അവശ്യം ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ജീവിതാനന്തരവും ആരാലും വിസമ്മതിക്കപ്പെടുവാൻ പാടില്ലാത്തവണ്ണം നമുക്കു ലഭിക്കുന്നതു അന്ത്യോപ്യരുമായുള്ള സംബന്ധംകൊണ്ടല്ലെങ്കിലും. ഞങ്ങളുടെ ഒരു മേല്പട്ടുകാരൻ ലോകത്തിന്റെ ഏതു ഭാഗത്തോ ക്രിസ്ത്യാനിസഭയുടെ ഏതു ശാഖയിലോ ചെന്നാലും അദ്ദേഹത്തെ മേല്പട്ടുകാരനായും അദ്ദേഹം കഴിക്കുന്ന കൂദാശകളെ സാധുവായും സ്വീകരിക്കും. അന്ത്യോപ്യ സാഹിത്യത്തിൽനിന്നു വിട്ടു സ്വാതന്ത്ര്യമെടുത്തിരിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ മേല്പട്ടുകാരന്റെ സമിതി എന്തായിരിക്കുമെന്നു കഴിഞ്ഞ പ്രാവശ്യം ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. അന്ത്യോപ്യായുമായുള്ള സംബന്ധംകൊണ്ടല്ലയോ ഞങ്ങൾക്കു ഈ വലിയ ഗുണമുള്ളതെന്നു ചിന്തിപ്പിൻ.

൪. അന്ത്യോപ്യ സിംഹാസനം ഒരു പ്രധാന അപ്പോസ്തലന്റെ സമാപനവും നില്പാ മുതലായി സർവ്വസമ്മതങ്ങളായ പൊതുസഭാനാദോസുകൾക്കും പൊതുസഭയ്ക്കും ഉന്മൂലമായി വിചാരിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നുമാണു. അറിനോടുള്ള സാഹിത്യം നമുക്കുതന്നെ ഒരു ബഹുമാനമാകുന്നു.

൫. സുവിശ്വാസികൾ എന്നുള്ള പേർ നാം ധരിക്കുന്നത് വളരെ പ്രശംസയോടുകൂടെയാണല്ലോ. സുവിശ്വായുമായുള്ള സംബന്ധം നിഷേധിച്ചു ഈ പേർ ധരിക്കുന്നത് തന്നെ യഥാർത്ഥത്തിൽ ലജ്ജാവഹമല്ലയോ.

ഇങ്ങനെ ഓരോന്നായി ആലോചിച്ചാൽ പാത്രീയക്രീസ്തു ബാവാവുമായുള്ള സംബന്ധം നമുക്കു ഗുണമാണെന്നും അതുവുമൂലം വരാമെന്നു വിചാരിക്കാവുന്ന ദോഷങ്ങളെ ധാരാളം തടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നും പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു. നേരെമറിച്ച് ഈ സംബന്ധം ഉപേക്ഷിച്ചു സ്വാതന്ത്ര്യം അനുഭവിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ മേലദ്ധ്യക്ഷൻ തന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യംകൊണ്ടു സഹിക്കുന്ന കഷ്ടതകളെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വായിൽ നിന്നുതന്നെ കേട്ടഭാഗം മേൽ എഴുതിയിട്ടുള്ളതു വായിച്ചാൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ സ്വാതന്ത്ര്യകാർ നിങ്ങളല്ല, ഞങ്ങളാണെന്നു കാണാം.

ഇനി നമുക്കു ലോചിച്ചാനുള്ളതു യോജിപ്പിന്റെ ക്രമത്തെക്കുറിച്ചാകുന്നു. നാം തമ്മിലുള്ള പിരിച്ചിലിനു ഫലതുകളായിരുന്ന ഞങ്ങളുടെ ഉപദേശാചാരങ്ങൾ അന്നു നിങ്ങളുടെ സമാപകൻ വിചാരിച്ചിരുന്നതുപോലെ മൂഡതകളോ അവലോകനങ്ങളോ അല്ലെന്നും ഈ കാലത്തു പരിഷ്കൃതന്മാർ എന്നും വേദശാസ്ത്രികൾ എന്നും സമ്മതിക്കപ്പെടുന്നവർ പോലും അവയെ ത്യാജ്യങ്ങളായി വിചാരിക്കുന്നില്ലെന്നും കഴിഞ്ഞ പ്രാവശ്യം ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞിരുന്നവല്ലോ. സഭയിൽ ആചാരമുണ്ടാകട്ടെ വിശ്വാസോപദേശങ്ങളും എന്നിങ്ങനെ രണ്ടുതരം സംഗതികൾ നടപ്പുണ്ടു്. ഇവയിൽ ആചാരമുണ്ടാകാൻ കാലദേശമാറ്റങ്ങൾ അനുസരിച്ചു ഭേദപ്പെടുത്തി അനുവദിക്കുന്നതിനു സാധ്യക്ഷന്മാർക്കു് അധികാരമുണ്ടു്. വിശ്വാസോപദേശങ്ങൾ പാത്രീയക്രീസിനുപോലും മാറ്റാമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ആദ്യം പറഞ്ഞ ഇനത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതായി നിങ്ങൾക്കു തകുടുള്ള സംഗതികളെ അനുവദിക്കുന്നതിനു പാത്രീയക്രീസ്തുബാവാ തിരുമനസ്സിലേക്കു വിസമ്മതമുണ്ടായിരിക്കയില്ല. രണ്ടാമതായി പറഞ്ഞ ഇനത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട സംഗതികളിൽ നിങ്ങൾ ഉൾപ്രവേശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങൾ യഥാസമിതിയിൽ അനുവദിച്ചാൻ പാത്രീയക്രീസിനും സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും സഭയുടെ നിയമത്തിനും കാനോനും വിരോധമല്ലാത്തവിധത്തിൽ വല്ലവിട്ടതലും ചെയ്യാവുന്നവ ഉണ്ടെങ്കിൽ അത്രത്തോളം അനുവാദങ്ങൾ തരുന്നതിനും ബാവാവുമു് വിസമ്മതം ഉണ്ടാകയില്ല. ഈ ഇനങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടാത്ത വിശ്വാസവിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു നാം ആനന്ദമായി ഒന്നും പ്രവൃത്തികളുമെന്തില്ല. അംഗീയാസഭയിൽ തന്നെ ഭിന്ന കക്ഷികളെ തമ്മിൽ യോജിപ്പിക്കുന്നതിനു ഒരു വിദ്യ ഈയിടെ കണ്ടുപിടികയും മികവാറും എല്ലാവരും സമ്മതിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. അതെന്നെന്നുവെച്ചാൽ, ക്രിസ്ത്യാനിസഭ ഏകമായിരുന്ന കാലത്തു പൊതുവിൽ സമ്മതിച്ചു നടത്തിവന്നിരുന്ന ഉപദേശങ്ങളെയും നടപടികളെയും ഭിന്നകക്ഷികളെല്ലാവരും സമ്മതിക്കുമെന്നാകുന്നു. ഇതു നമുക്കും യോജിപ്പിന്റെ ഒരു പ്രമാണമായി വെക്കുന്നതു കൊള്ളാമെന്നു തോന്നുന്നു. കാൻറർബറിയിലെ ഡീൻ പുറപ്പെടുവിച്ചതും മികവാറും എല്ലാവർക്കും ഇപ്പോൾ സമ്മതമായി വന്നിരിക്കുന്നതുമായ അഭിപ്രായം ക്രിസ്ത്യാനിസഭ ഏകമായിരുന്ന ഹൃദയത്ത് നവരേ നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ സഭയിൽ പൊതുവായി സമ്മതിക്കപ്പെട്ടു നടത്തിയും വന്നിരുന്നവയായി കാണുന്ന ഉപദേശാചാരങ്ങളെ എല്ലാവരും സ്വീകരിക്കുമെന്നുള്ളതാകുന്നു. ഈ പ്രമാണം നാമും സമ്മതിച്ചു ഇതു ഗാത്തുനിന്നും യോഗ്യന്മാരായ കുറെ പ്രതിനിധികളെ നിയമിച്ചു ആലോചന നടത്തുന്നതായാൽ ഭിന്നിച്ചിരിക്കുന്ന നാം ഒരുപാടുകാരും ഒന്നാകുന്നതിനു വളരെ ഏഴിപ്പിടുണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു.

ഇപ്പൊഴത്തെ പാത്രീയക്രീസ്തുബാവാവയുടെ സ്വഭാവവും യോഗ്യതയും ഏതെങ്കിലും നിങ്ങളും അറിഞ്ഞിരിപ്പാൻ ഇടയുണ്ടു്. വേദത്തിലും വേദശാസ്ത്രത്തിലും ധാരാളം നൈപുണ്യമുള്ള ഒരാളാണു്. നല്ല സൌമ്യശീലൻ, സമാധാനപ്രിയൻ, ക്രോധം അശ്ലേഷമില്ലാത്തയാൾ, പ്രസംഗത്തിനു അഭിപ്രീയൻ, ഈ മാറ്റാന്റെ ഏഴി നന്നുള്ളത്തിൽ നല്ലമനസ്സോടും സിദ്ധാന്തവിചാരം കൂടാതെയും ദൈവത്തിന്റെയും തന്റെ സഭയുടെയും മഹത്വത്തെ അല്ലാതെ സ്വന്ത ബഹുമാനത്തെയാ അഭിമാനത്തെയാ വിചാരിക്കാതെയും പരമാർത്ഥഹൃദയത്തോടു കൂടി പ്രാർത്ഥിക്കയും ദൈവത്തിൽ ശരണപ്പെടുകയും ചെയ്യുകൊണ്ടും ആലോചിച്ചാൽ പരമശത്രുക്കളായിരുന്ന പീലാത്തോസും ഫെറോദേസും തമ്മിൽ ഒരു മിന്നിടിയയിൽ സമാധാനപ്പെട്ടതുപോലെ നമുക്കും സമാധാനപ്പെടുവാൻ പ്രയാസമുണ്ടാകയില്ല. ഈ വിഷയം

യം നവീകരണസംഘത്തിലെ നേതാക്കളുടെ ആഭിപ്രായം പാലിഭവിക്കുമെന്നു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു നവീകരണസംഘത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട മാനുവേലിൽ ആരെങ്കിലും തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം ഈ പത്രികവഴിയായി പറയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കും അതിലേക്കു സമയം അനുവദിച്ചു കൊടുപ്പാൻ ഞങ്ങൾ തയ്യാറാണെന്നു കൂടെ ഈ അവസരത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു. എങ്കിലും പറയുന്ന അഭിപ്രായം ഒരു സഭയെ മനപ്പൂർവ്വം ദൂഷിക്കുന്നവീധത്തിൽ ആകരുതെന്നും എഴുത്തുകാരന്റെ പേർവെച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താൻ അനുവദിച്ചിരിക്കണമെന്നും കൂടെ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ദിപ്യശ്രീ പി. റി. ഗിബ്ബർട്ടിനു ശുഭാശംഭ
അവർകൾ ഏ. എ.

നമ്മുടെ സമുദായത്തിലുള്ള വൈദികരുടെ ഇടയിൽ നിന്നും ആദ്യമായി ഏ. എ. പരീക്ഷയിൽ വിജയം പ്രാപിച്ച മലങ്കര സുറിയാനി സഭയ്ക്കു അനുപരമായ കീർത്തി നേടിയിരിക്കുന്ന ദിപ്യശ്രീ പി. റി. ഗിബ്ബർട്ടിനു ശുഭാശംഭ അവർകളെ അനുഭവദികേന്ദ്രത്തിനെപ്പറ്റി പല സമയങ്ങളിലും പലരും ഉത്സാഹിച്ചു വരുന്നുണ്ടല്ലോ. സർവ്വകലാശാല പരീക്ഷകൾ ജയിച്ചിട്ടുള്ള സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഒത്തൊരുമിച്ചു ശുഭാശംഭ അവർകൾക്കു ഒരു സമ്മാനം കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നു “മ. മനോരമ”യിൽ ഒരു സുറിയാനി ഗ്രാഡുവേറ്റം (ബി. എ. കാരൻ) സുറിയാനി സമുദായം ഒട്ടേക്കാ പള്ളികാരും പണമുള്ള പള്ളികാരും പ്രത്യേകിച്ചും അനുഭവദികേന്ദ്രത്തിനെന്നു “ഇടവകപ്പത്രിക”യിൽ രണ്ടു കലാശാലാ പാധികളുള്ള ഒരു മാനുവേലിൽ സുറിയാനികാരും വൈദികസംഘത്തിൽ അഭ്യർത്ഥിച്ചവരായ കീർത്തിനേടിയിരിക്കുന്ന ഈ വൈദികനെ വൈദികസംഘവും അനുഭവദികാതിരിക്കുന്നതു അത്യന്തം ശോചനീയമാണെന്നു “കേരളീയ രഞ്ജിനി”യിൽ ദിപ്യശ്രീ, ഓൺട്ടുതോട്ടത്തിൽ യൗസെപ്പ കത്തനാർ അവർകളും ഓരോ അഭിപ്രായങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണുകയുണ്ടായി. സുറിയാനി ഗ്രാഡുവേറ്റം റിനെ പിന്തുടന്നു ആരും യാതൊന്നും പ്രസംഗിച്ചു കാണുന്നില്ലെങ്കിലും വൈദികരുടെ സ്നേഹമാനാദികളെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സമ്മാനം ശുഭാശംഭ അവർകൾക്കു കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള യൗസെപ്പ കത്തനാർ അവർകളുടെ അഭിപ്രായത്തെ പിൻതുടങ്ങി മലങ്കര മെപ്പൻ വന്ദ്യ ദിപ്യശ്രീ കോനട്ട മാത്തൻ കത്തനാർ അവർകൾ തുടങ്ങി പല മാനുവേലുകാരും തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ പ്രസംഗിച്ചു കാണുന്നതു അത്യന്തം ചാരിതാർത്ഥ്യമുണ്ടായതാകുന്നു. നമ്മുടെ സഭയിൽ ഓരോരോ സംഗതികളെപ്പറ്റി ഓരോരുത്തർ ഓരോരോ അഭിപ്രായങ്ങൾ പല പത്രങ്ങളിലും പ്രസംഗിക്കുക എന്നുള്ളതു സഹജമാണെങ്കിലും യാതൊരു കാര്യവും നമ്മുടെയെന്നതു വളരെ ദുർല്ലഭമായിട്ടാണു സാധാരണ

കണ്ടുവരുന്നതു. അതു “അതരഭൂതരും ചെറുകുരളിയ” എന്നുള്ള
 രല്ലാതെ മറെറാന്നുമല്ല. ഇതിന്നു നമ്മുടെ ഇടയിലുള്ള സ്ത്രീകൾ
 തരിപ്പ, വസ്ത്രമാനപത്രപ്രവർത്തനം ഇന്ത്യാദികൾ ഉത്തരദൃഷ്ടാന്ത
 ഞ്ഞാണല്ലോ. നമ്മുടെ സഭയിലുണ്ടായിരുന്ന വ്യവഹാരങ്ങളും
 കഷ്ടവഴക്കുകളും മറ്റും മികവാറും അവസാനിച്ചിരിക്കുന്ന ഇക്കാ
 ലത്തെങ്കിലും നാം നമ്മുടെ സമുദായാഭ്യുദയങ്ങളായ വിഷയങ്ങ
 ലിൽ പരിശ്രമിക്കാതിരിക്കുന്നതു വളരെ ദയനീയമാണു നമ്മുടെ
 സഭയുടെ താല്ക്കാലികസമിതിയെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചാൽ ഇതെ
 നല്ല, ഇതിൽ ഉപരിയായ കാര്യങ്ങൾ കൂടി നടത്തുന്നതിന്നു ഒട്ടാ
 പ്രയാസമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. നമ്മുടെ സഭയിൽ വെറുപ പ
 ജ്ജികളോളം ഇപ്പോൾ ഉള്ളതായി പഞ്ചാംഗത്തിൽ കാണുന്ന
 സ്ത്രീകൾ ഈ ദൃഷ്ടമായ സംഗതികൾ നടത്തുന്ന വിഷയത്തിൽ
 എന്താണു പ്രതിബന്ധമുള്ളതു. പള്ളികൾ ഇത്രയുള്ള സ്ത്രീകൾ
 പട്ടകാരങ്ങളും ജനങ്ങളുടേയും സപ്ത ഉപദികാകുന്നതാണല്ലോ.
 ചുരുങ്ങിയപക്ഷം ഒരു പള്ളിയിൽനിന്നു സ്വച്ഛമായ ഒരു സപ്ത
 യും ബ. പട്ടകാരം മാത്രജനങ്ങളും യഥാശക്തി ഭവ്യസഹായവും
 ചെയ്യുന്നതായാൽ ഇതു നിഷ്പ്രയാസേന സാധിക്കാകുന്ന ഒരു
 കാര്യമാണു. നമ്മുടെ ജനങ്ങൾക്കു ഇക്കാര്യത്തിൽ നല്ല മനസ്സാ
 താല്പ്യവും ഉണ്ടായാൽ മാത്രം മതി. നമ്മുടെ സത്യസഭയുടെ ചീ
 ത്തിയെ പാപാധികാ വലിച്ചിച്ചിരിക്കുന്ന ശൈശവം അവർക
 ളോടു നമുക്കുള്ള കൃഷ്ണതയെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സമ്മാനാ
 കെടുക്കുന്നതിന്നു നാം ഉദ്ദേശിക്കാതിരുന്നാൽ അതു സുറിയാനിസ
 ഭ ഒട്ടേക്കു ശോചനീയവും ആക്ഷോചാർഹവുമായ ഒരു സംഗതിയാ
 ണു. വേറെയുള്ള ചില അഭിപ്രായങ്ങളും ആലോചനകളുപോ
 ലെ ഇതു ദീർഘമായി കിടന്നാൽ എല്ലാവരും മൌനവൃതം അ
 ന്നപ്പിച്ചു സാധിക്കാതെയിരിപ്പാനാണു എളുപ്പം. പട്ടകാരങ്ങളുടെ വക
 സമ്മാനം കൊടുക്കുന്നതിന്നു നമ്മുടെ വന്ദ്യ പിതാവായ കൊച്ചു തി
 രുമേനിയുടെ ഒർമ്മദിവസത്തിന്റെ ശേഷം പരമല സിമ്മനാരി
 യിൽ കൂട്ടുന്ന ചൈദികസംഘം പോലെ അത്ര തക്കതായ ഒരു സ
 മഭവും ലഭിക്കുന്നതല്ല. തെക്കുന്നിന്നാ വടക്കുന്നിന്നാ അനേകം പ
 ട്ടകാരം ജനങ്ങളും കൂട്ടുന്ന ആ മഹാ സംഘത്തിൽവെച്ചു ഇതു നല്ല
 നന്ദാമിരുന്നാൽ അത്രേതാ ഉചിതമായിരിക്കും. അതിനാൽ താ
 മസിയാതെ തന്നെ ആരെങ്കിലും ചുമതലപ്പെട്ടു പണപ്പിരിവു തു
 ട്ടടിയെങ്കിലല്ലാതെ ആ സന്ദർഭത്തിലേക്കു ഉതകുന്നതിന്നു പ്രയാസ
 മാണു. മലങ്കര സുറിയാനിസഭയാകുന്ന ഈ പുരാതന സഭയുടെ
 ഭാവിശ്രേയസ്സുകൾ കാക്കേയുള്ള എല്ലാവരും കഴിയുന്ന ഭവ്യസ
 ഹായാ ചെയ്തു ഇതു നിറവേറ്റി കാണാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു.

സമുദായാഭ്യുദയ കാക്ഷി.

ലോകവാസം.

മനുഷ്യൻ മായക സമമാകുന്നു. അവന്റെ ദിവസങ്ങൾ കടന്നുപോകുന്ന ഒരു നിമിഷപോലെ ആകുന്നു. സങ്കി. ൧൪൪. ൪ നാം വസിക്കുന്നതായ ഈ ഭൂലോകം വരുവാനിരിക്കുന്ന ലോകത്തോടു സാമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ എത്ര നിസ്സാരമാകുന്നു. ഇപ്രകാരം അനിതൃവും അപ്രധാനവുമായിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ ഇഹലോക ജീവിതത്തിന്റെ ഓരോ ഘട്ടങ്ങളിലും സാമജമെന്നപോലെ നമ്മിൽ ഉജ്വലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായ ഡംഭം അഹങ്കാരം അന്യായ മുതലായ അനേക ആത്മപ്രശംസകളേയും ജഡത്തിനടുത്തതായ മറ്റനേക സാഹസപ്രവൃത്തികളേയും നാം പ്രതിദിനം എല്ലാ അവസരങ്ങളിലും സന്ധ്യയും ഒട്ടും അപ്രധാനമല്ലാത്തതായി വിചാരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു എത്ര ദയനീയവും ആപത്തകരവുമാകുന്നു. ഏവംവിധങ്ങളായ ദുസ്വപ്നവും നീചപ്രവൃത്തികളാൽ നമ്മുടെ ആയുഷ്കാലം കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതിൽ പ്രിയ വായനക്കാരാ നിർദ്ദാക്ഷിണ്യ മനസ്സോടെ അല്പം വിചിന്തനം ചെയ്യേണ്ടതു കേവലം നമുക്കു ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതാണ്. ആത്മീയ വളമുയർത്തി നമുക്കു ചെറുപ്പത്തിലെ തന്നെ ഉദ്യമികാം. പൈതൽ നടക്കേണ്ടുന്ന വഴിയിൽ അവനെ അല്പ സിപ്പിക എന്നുള്ള വേദതത്വപ്രകാരം ശൈശവത്തിലെതന്നെ നമ്മുടെ വൈരിയായ സാത്താനോടു പോരാടുന്നതു നമുക്കു ഏറ്റവും ശ്ലാഘ്യനീയമാണ്. നീനിന്റെ സൃഷ്ടാവിനെ നിന്റെ ബാല്യ ദിവസങ്ങളിൽ ഓർത്തുകൊൾക. പ്രസം. ൧൨. ൧. ചിലർ ബാല്യത്തിലും യൌവ്വനത്തിലും പ്രയാസം എന്നു കരുതി വാലുകൃത്തിലേക്കു മാറിവയ്ക്കുന്നു. ഓം വാലുകൃം നമുക്കു ശാശ്വതമൊ അതൊ ബാല്യത്തിലൊ മറ്റൊ നമ്മുടെ ഓടിക്കോപ്പാകിര സമയമില്ലയൊ. ഹാ മരണം കള്ളൻ എന്നപോലെ വരുന്നുവല്ലോ. അവൻ വരുന്നതായ നാഴികയും സമയവും നമുക്കു ക്ലിപ്തമില്ല അതിനാൽ നമുക്കു സ്വസ്ഥമായിരുന്നുകൂടാ. മേല്പറഞ്ഞ ഏതൊരു സമയത്തേയും വൃദ്ധതയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി നമുക്കു തള്ളിക്കൂടാ മരണം വൃദ്ധതയിൽ തന്നെ അല്പ നമ്മെ ബാധിക്കുന്നത്, നമ്മുടെ ബാല്യത്തിലും യൌവ്വനത്തിലും മരണം നമ്മെ കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു സന്നദ്ധനായിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ ഓടിക്കോപ്പാക്കു ഏതവസരത്തിൽ വരുന്നു എന്നു അറിയാത്തതുകൊണ്ടു ഉണർന്നിരിപ്പീൻ എന്നത്രേ വേദം കല്പിക്കുന്നത്. ഹാ പ്രിയ വായനക്കാരാ അല്ലെങ്കിൽ കേൾവികാരം നമ്മുടെ ഭക്ഷണസമയത്തിലും നാം സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായ അവസരത്തിലും നമ്മുടെ ശയനകിടക്കയിലും നമ്മുടെ ഓരോ പ്രവൃത്തികളിലും വിദേശാദമനങ്ങളിലും മറ്റു സഞ്ചാരങ്ങളിലും എന്നല്ലാ ഏതൊരു സമയത്തും സമയത്തും നാം വസിക്കുന്നതായ ഓം ഭൂലോകത്തിൽ നിന്നും അനേക ഉദ്ദേശങ്ങളിൽ നിന്നും ഒന്നിനേയും സാധിക്കാതെ നാം നമ്മുടെ മാതാപിതാക്കളായും ഭാര്യായെയും ഭർത്താവിനെയും നമ്മുടെ കുഞ്ഞുകുട്ടികളേയും സഹോദര സഹോദരികളേയും നമുക്കു ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മിത്രങ്ങളേയും ഭ്രാതൃന്മാരേയും നമ്മുടെ ഭവനത്തേയും അരിൽ അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മുറികളേയും അതിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഓരോ സാധനത്തേയും ജീവജന്തുക്കളേയും നമ്മുടെ കൺകൾക്കു ഏറ്റവും മനോജനങ്ങളായിരിക്കുന്ന സസ്യവൃക്ഷങ്ങളേയും എന്നല്ലാ ഏതൊരു സമാവരജംഗമങ്ങളേയും ഒരേ സമയത്തു വിട്ടു നാം ലോകത്തിൽ നിന്നു പോകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മഹാ രാജാവൊ ന്യായാധിപതിയൊ വിദഗ്ദ്ധനൊ മൃഗനൊ യജമാനനൊ ഭൂതൃണൊ സമ്പന്നനൊ ദരിദ്രനൊ ആരായിരുന്നാലും മരണം എല്ലാവരിലും നിഷ്പക്ഷകൻ തന്നെ. ഇന്നത്തെപ്പോലെ തന്നെ നാളെ ഒരേ വിഷയങ്ങളിൽ അതിശൃംഗാർത്തിയോടെയൊ അല്ലെങ്കിൽ മൌനമായിട്ടൊ ഇരിക്കുന്നതാണെന്നു നമുക്കു എങ്ങനെ പറയാം. നാം ലോകത്തിൽ ഏതൊരു സമയത്തു ജനിച്ചുവൊ നിശ്ചയമായിട്ടും മറ്റൊരവസരത്തിൽ നാം ലോകത്തെ വിട്ടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു ഏതൊരു ഘട്ടത്തിലും ഈ പ്രവഞ്ചത്തെ നമുക്കു ഉറപ്പായി വിചാരിച്ചുകൂടാ. ഒരു അനുതാപത്തിനു കൂടി വഴി കൊടുക്കുന്നില്ല. ഇപ്രകാരം മനസ്സാ അറിയപ്പെടാത്ത നമ്മുടെ ജീവശേഷം നാം ചെങ്കിരിക്കത്തിൽ അധികരിച്ചിട്ടുള്ളതായ സകല ദുഃഖിഷയങ്ങൾക്കും പ്രതികൂലമായി വിരുദ്ധങ്ങളേ

യും മറ്റും വേദനകളേയും അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്നു. നാം ജഡത്തിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള സൽപ്രവൃത്തികൾക്കും നിഷ്പേക്ഷമായ ദൈവഭക്തിയോടും കൂടി ഞങ്ങൾ പ്രവൃത്തിയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നവർക്കും അനുരൂപവും അത്യാനന്ദവുമായ സമലവും അവിടെയുണ്ടു്. ഇതെല്ലാം ആലോചിക്കുമ്പോൾ ലോകം ഐഹിക മാഹാത്മ്യത്തിന്നും ഒരു ഉത്തമദൃഷ്ടാന്തമായി നില്ക്കുന്നു. ലോകത്തിൽ നാം ചെയ്യുന്നതു് ഏതിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നുവോ അതിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണു് നമ്മുടെ അവസാനവും നില്ക്കുന്നതു്. സ്വർഗ്ഗനരകത്തിന്നുള്ള അവകാശവും ലോകത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. സൗഭാഗ്യമായ ആനന്ദമൊ അത്യാശ്ചര്യകരമായ അതിവേദനകളൊ ഇതും ലോകത്തിലെ ഓരൊ പ്രവൃത്തികളുടെ ഫലങ്ങളാണു്. ഇപ്രകാരം നിവ്യാജമായി നാം ആലോചിക്കുമ്പോൾ ലോകം ഏല്പാററിന്നും ഒരു ഗുണഭോജി വിവേചനം ചെയ്യുന്ന സമലമാണെന്നു് ഉൾക്കൊള്ളാൻ ന്യായമുണ്ടു്. ലോകത്തിൽ മഹത്തായും ഐശ്വര്യത്തോടും അനന്യസാധാരണമായ രസസോടും കൂടി ജീവിച്ചിരുന്ന അനേകായിരം മഹാമാർ ഇപ്പോൾ ഏവിടെ. ഇതെല്ലാം ഓർമ്മയോൾ ലോകം ഒരു വലിയ കടലാസുകൊണ്ടു് കെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കോട്ട എന്നുപോലെ ഭയങ്കരമായിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതായ ഞങ്ങൾ ഭയങ്കരലോകത്തെ എന്തിന്നു് നാം കാംക്ഷിക്കുന്നു. ധനങ്ങളെ ശരസിക്കുന്നതിലും ലൌകിക ഇമ്പങ്ങളെ അനുകരിക്കുന്നതിലും നാം ഏതു പരിശ്രമിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ അവസ്ഥരത്തിൽ നമ്മുടെ ആത്മികപോഷണത്തിനായി നാം വളരും ചെയ്യുന്നുണ്ടോ ഒരിക്കലുമില്ല.

പാപം ചെയ്യുന്നതു് ഭോജനം കഴിപോലെ എന്ന വേദം പറയുന്ന പ്രകാരം ദൃഢസ്ഥാവികളായി കാട്ടുന്ന ഗോഷ്ടികൾ ഏതു വഷളായിരിക്കുന്നു. നമ്മെ ഇപ്രകാരം തോന്നാസത്തിനായിട്ടല്ലാ ദൈവം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു് എന്നുള്ളതിലേക്കു് അനേക ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കു് പുറമെ ഇതര സൃഷ്ടികളിൽ വെച്ചു വിവേകം സംസാരം സ്വാതന്ത്ര്യം ആത്മോചനാശക്തി മുതലായ ജ്ഞാതവ്യമായ സൃഷ്ടിവൈകുണ്ഠങ്ങൾ ധാരാളം വെളിപ്പെടുന്നതാണു്. എന്നാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള സൃഷ്ടികൾ പരമമായ വല്ല സൽപ്രവൃത്തിയും നാം ചെയ്യുന്നുണ്ടോ. ഇതു മഹത്തായ സൃഷ്ടിയുടെ കാരണ ഭൂതനായ സ്വർഗ്ഗാധിപനെ ഭയഭക്തിയോടു കൂടി നാം സ്തുതിക്കുന്നുണ്ടോ ഇത്യാദി ഓരോന്നു ഓർമ്മയോൾ നമ്മുടെ ഭവീഷ്യത്ഫലം വളരെ ഭയങ്കരമായി തോന്നുന്നു. നാം ആകുപ്പാടെ നിസ്സംശയം ജഡത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നു. പൈശാചികന്ത്രം നമ്മെ ആകർഷിക്കുന്നു.

ഈ പ്രിയ വായനക്കാരാ നാം ഒട്ടും അപ്രധാനമല്ലാത്തതായി വിചാരിക്കുന്ന ധനവും അതിനാലുള്ള മഹത്വവും എന്താകുന്നു. ഒരുത്തൻ ധനവാനായി തീരുമ്പോൾ അവന്റെ ഭവനത്തിന്റെ മഹത്വം വർദ്ധിക്കുമ്പോൾ നീ ഭയപ്പെടുന്നതു സങ്കി. രൻ. ൧൬. എന്നാൽ അവൻ മരിക്കുമ്പോൾ ഒന്നിന്നെയും കൊണ്ടുപോകുന്നില്ലാ. അവന്റെ മഹത്വവും അവന്റെ പിന്നാലെ ഇറങ്ങിപ്പോകയില്ലാ. സങ്കി. രൻ. ൧൭. ധനവാൻ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനെക്കാൾ ഒട്ടകം സ്മൃതിയുടെ കഴയൽ കൂടി കടന്നുപോകുന്നതു് എളുപ്പമാകുന്നു എന്നത്രെ നമ്മുടെ രക്ഷിതാവു കല്പിക്കുന്നതു് ഞങ്ങൾ നാം എങ്ങനെ വിസ്മരിക്കുന്നു. സ്ത്രീയിൽ നിന്നു ജനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ ദിവസങ്ങൾ ചുരുങ്ങിയവന്നും ദുഃഖം നിറഞ്ഞവനുമായിരിക്കുന്നു. അവൻ ഒരു പൂപോലെ ഉണങ്ങി നശിക്കപ്പെടുന്നു അവൻ ഒരു നിഴൽപോലെ ഓടിപ്പോകുന്നു. നിലനില്ക്കുന്നതുമില്ലാ യോബ. ൧൪.൨. പ്രിയ വായനക്കാരാ നാം വന്നിരിക്കുന്നതായ ജ്ഞാതവും അതിലെ ഐശ്വര്യങ്ങളും എന്താകുന്നു നാം ഒരു പക്ഷാത്തിന്നോ അതിന്റെ ശിഖരത്തിന്നോ ശരിയാകുന്നില്ലാ പിന്നെയൊ സ്വർഗ്ഗത്താൽ കസുമങ്ങൾ ഏല്പുകാരം ചിഹ്നപ്പെടുന്നുവോ അപ്രകാരം നമ്മുടെ ജീവിതവും മാറപ്പെടുന്നു. മഹാനായ ജോൺയൊഹ്നി പറയും പ്രകാരം ലോക ചരിത്രം ഒരു മഹത്തായ നാടകമാണു് നാടകത്തിലെ വേഷങ്ങളും വിഷയങ്ങളും എന്നുപോലെ ലോകത്തിലെ സ്ഥിതിഗതികളും ഓരൊ മിനിറ്റിൽ മാറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇന്നു അനേക ലക്ഷത്തിന്നു പ്രഭുവായിരിക്കുന്ന ഒരു കൈപ്പാൻ നാളെ ഒന്നും ഇല്ലാത്തവനായിത്തീരുന്നു. അപ്രകാരംതന്നെ ഇന്നു ഒന്നും ഇല്ലാത്തവനായ ദരിദ്രൻ നാളെ അനേക ലക്ഷത്തിന്നു അവകാശിയായി ഭവിക്കുന്നു.

ഇതെല്ലാം താനെ ഉണ്ടായി താനെ ശക്തിപ്പെടും എന്നു നമുക്കു നിരവചിച്ചുകൂടാ സകലവും ദൈവത്തിൽ നിന്നുജ്ജ്വലിക്കുന്നു. സമ്പന്നൻ അവന്റെ സാമർത്ഥ്യംകൊണ്ടല്ലാ ദരിദ്രൻ അവന്റെ അസാമർത്ഥ്യംകൊണ്ടും അല്ലാ പിന്നെയോ ഈ ഭേദഗതികൾ സർവ്വശക്തനായ ദൈവം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു. തന്നത്താൻ ധനവാന്നാക്കിപ്പും ഒന്നും ഇല്ലാത്തവൻ ഉണ്ടു. തന്നത്താൻ ദരിദ്രനാക്കിപ്പും വളരെ സമ്പത്തുള്ളവനും ഉണ്ടു. സൂ. ൧൩: ൭. ലോകത്തിൽ ഇദംപ്രഥമമായ നിഷ്പന്നതും നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതുമായ ഊൺ ഉടുപ്പു ഇത്യാദിവിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി നമുക്കു വ്യസനിപ്പാൻ ആവശ്യമില്ലാ നമ്മുടെ സൃഷ്ടാവു ഇതെല്ലാം നമുക്കാവശ്യമാകുന്നു എന്നറിയുന്നു. തന്റെ സൃഷ്ടികളെ സംരക്ഷിക്കേണ്ടതായ ഒരു പ്രത്യേക ദിവ്യ ശക്തിയും അവിടേക്കുണ്ടു. ആകാശമാഗ്നേ സഞ്ചരിക്കുന്ന പരവകളെ വിചാരിപ്പിൻ. അവറ്റിനു വിതയില്ലാ കോയിത്തില്ലാ പണ്ടകശാലയില്ലാ കളപ്പുരയില്ലാ ദൈവമല്ലൊ അവന്റെ പുലർത്തുന്നുതു. പക്ഷിപരവകളെകാൾ നമ്മൾ ദൈവത്തിന്നു വലുതല്ലയോ പുഷ്പങ്ങളെ വിചാരിപ്പിൻ അവ അദാനപ്പെടുന്നതുമില്ലാ നൂൾ നൂട്ടുന്നതുമില്ല ഏകിലും മഹാരാജാക്കന്മാർക്കുപോലും ഒരു പുഷ്പത്തിനൊപ്പം അലങ്കാരമില്ലല്ലൊ. ഇന്നു പരമ്പിൽ കാണുന്നതും നാളെ അടുപ്പിൽ ഇട്ടുപോകുന്നതുമായ പുല്ലിനെ ദൈവം ഇപ്രകാരം അണയിക്കുന്നു ഏകിൽ അല്പവിശ്വാസികളെ നിങ്ങളെ എത്ര അധികം എന്നു നമ്മുടെ രക്ഷിതാവു നമ്മോടനുഭവിക്കുന്ന ഒരു വാക്കാണ് ഇതു ഇമ്മാതിരിയാണു നമ്മുടെ രക്ഷകന്റെ വായിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മധുരമേറിയ വാക്കുകൾ ഈ പരമ ഗുരുവിന്റെ അതിരില്ലാത്ത പ്രസംഗങ്ങളും അമൃത തുല്യമായ കല്പനകളും സ്വസ്തിയു സാരാത്മങ്ങളെ ഭയപ്പെട്ടുവിഷയങ്ങളോടു സാദൃശ്യപ്പെടുത്തി ചൊല്ലിട്ടുള്ള വിചിത്രമായ ഉപമകളെയും കേൾപ്പാൻ ചെവികളുള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ.

(തുടരും.)

പി. പി. തോമ്മാസു മാപ്പിള.

പ്രാർത്ഥന.

‘നിങ്ങൾ ഏതിനെ ചോദിച്ചാലും ഞാൻ അതിനെ ചെയ്യും’ യോഹ: ൧൪, ൧൪.

കർത്താവായ യേശു തന്റെ വേലയുടെ ആരംഭത്തിലും മദ്ധ്യത്തിലും അവസാന കാലത്തിലും പ്രാർത്ഥനയെപറ്റി വളരെ ഗൗരവമായി പഠിപ്പിക്കുന്നു. ഓരോ പ്രാർത്ഥനകൾക്കും ഉത്തരവു അരുളപ്പെടും എന്നു ആരംഭകാലത്തിൽ താൻ പഠിപ്പിച്ചു. “‘ചോദിപ്പിൻ നിങ്ങൾക്കു തരപ്പെടും, അന്വേഷിപ്പിൻ നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തും, മുട്ടുവീൻ നിങ്ങൾക്കു തുറക്കപ്പെടും എന്നെന്നാൽ ചോദിക്കുന്നവനെല്ലാവനും ലഭിക്കുന്നു, അന്വേഷിക്കുന്നവൻ കണ്ടെത്തുകയും മുട്ടുന്നവനു തുറക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു” എന്നും മറ്റും പ്രാർത്ഥനയെക്കുറിച്ച് താൻ ധൈര്യമായും നിശ്ചയമായും പഠിപ്പിക്കുന്നു. ആകയാൽ നേരായ വിധത്തിൽ കഴിക്കപ്പെടുന്ന ഏതു പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും ഉത്തരവു അരുളപ്പെടും. അതുകൊണ്ടു പ്രാർത്ഥിക്കുകമാത്രം പോരാ ഉത്തരവിനായി കാത്തിരിക്കുകയും വേണം എന്നു താൻ ഉണർത്തുന്നു. ഉത്തരവു അരുളപ്പെടാത്താൽ ഇടവിടാതെ പ്രാർത്ഥിക്കണം എന്നു യേശു തന്റെ വേലയുടെ മദ്ധ്യകാലത്തിൽ മുഖ്യമായി പഠിപ്പിക്കുന്നു. പാതിരാത്രിയിൽ അപ്പം ചോദിച്ച സ്നേഹിതന്റെ ഉപമയിലും, നീതിക്കെട്ടു ന്യായാധിപതിയുടെ ഉപമയിലും താൻ അതിനെ വിശദീകരിക്കുന്നു. “‘നിരാശപ്പെട്ടു പോകാതെ എപ്പോഴും പ്രാർത്ഥിക്കണം” എന്നത്രെ താൻ കൊടുത്ത കല്പന. മൂന്നാമതു യേശു താൻ പാടുപെട്ട ഒടുവിലത്തെ രാത്രിയിലും പ്രാർത്ഥനയെ പറ്റി പഠിപ്പിക്കുന്നു. “‘നിങ്ങൾ ഏതിനെ ചോദിച്ചാലും ഞാൻ അതിനെ ചെയ്യും” എന്നു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു ഓരോ പ്രാവശ്യവും താൻ പറയുന്നു. അവർ ചോദിക്കുന്നതെല്ലാം അവർക്കു ലഭിക്കണമെങ്കിൽ അവരുടെ ജീവിതവും പ്രാർത്ഥനയും ഏതുപ്രകാരം ജരിക്കുമെന്നു താൻ ഞെളിവാലായി പഠിപ്പിക്കുന്നു. ജീവതം തന്റെ കല്പനയ്ക്കു ശരിയായിരുന്നാൽ മാത്രം ചോദിക്കുന്നതെല്ലാം കൊടുക്കപ്പെടും എന്നു താ

ൻ-ബലമായി ഉണ്ടായിരുന്നു. ആകയാൽ നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനകളിൽ നാം മോദിക്കുന്നതെല്ലാം നമുക്കു ലഭിക്കണമെങ്കിൽ നാം ജീവിക്കേണ്ടിയ പ്രകാരം എങ്ങിനെ എന്നു തെളിവാക്കി അറിഞ്ഞുകൊള്ളുവതും അതിൻപ്രകാരം നടന്നു നമ്മെ പാത്രവാന്മാരാക്കിക്കൊള്ളുവതും മഹാ ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു.

ഒന്നാമതു യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ നാം ഏതിനെ മോദിച്ചാലും താൻ അതിനെ ചെയ്യും. “നിങ്ങൾ ഏന്റെ നാമത്തിൽ എന്തെങ്കിലും യാചിച്ചാൽ... ഞാൻ അതിനെ ചെയ്യും” യോഹ; ൧൪, ൧൪. ‘നാമം’ എന്നതിനു ‘സ്വഭാവം’ എന്നർത്ഥം. ഒരു മനുഷ്യന്റെ നാമം നമ്മുടെ ചെവികളിൽ കേൾക്കുമ്പോൾ അവന്റെ ലക്ഷണം, സംസാരം ആകൃതി മുതലായി അവനെപ്പറ്റി നാം അറിയുന്നതെല്ലാം നമ്മുടെ മനസ്സിൽ രൂപീകരിക്കപ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ടു യേശുവിന്റെ നാമം എന്നതിനു യേശുവിന്റെ സ്വഭാവം എന്നർത്ഥം. യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ ഏതിനെ മോദിച്ചാലും അതിനെ ചെയ്യുമെന്നു ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതായതു യേശുവിന്റെ നാമത്തെ ചൊല്ലി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവൻ യേശുവിന്റെ സ്വഭാവമുള്ളവനായിരിക്കണം. യേശുവിന്റെ സ്വഭാവമില്ലാത്തവൻ തന്റെ നാമത്തെ ഉപയോഗിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൂടാ എന്നു തെളിവാക്കിയിരിക്കുന്നു. “ആകയാൽ എത്രയും ബലവും സാരവുമുള്ള വാഗ്ദത്തങ്ങൾ നമുക്കു ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു ആയതു ഇവയാൽ നിങ്ങൾ മോഹം മൂലമുള്ള ഭ്രമോക്തവ്യങ്ങളിൽ നിന്നു തൊറി മാറിട്ടു ദൈവപ്രകൃതിയുടെ അംശകാരാകേണ്ടതിന്നു ആകുന്നു” ൨ പത്രോസ ൧, ൪. “ക്രിസ്തു യേശുവിൽനിന്നു ചിന്ത നിങ്ങളിലും ഇരിക്കണം.” എന്നു നമ്മോടു കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ചിന്തയെപ്പറ്റി വാങ്ങിയുള്ളവരായിരുന്നാൽ നാം ക്രിസ്തുവിൻ സ്വഭാവമുള്ളവരായിത്തീരും. ഇപ്രകാരമുള്ള സ്വഭാവം നമ്മിൽ ഉണ്ടായശേഷവും പഴയ മാനുഷികത നമ്മിൽ അധിവസിപ്പുകാം. ആയതുകൊണ്ടു നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിന്നു മുൻപു സ്വപ്നനേരം മൗനമായിരുന്നു മാംസ ചിന്തകളെ നമ്മിൽ നിന്നു ദൂരത്താക്കി ആത്മാവിൻ ചിന്തയിൽ മുഴുകിയവരായിത്തീർന്നു അതിന്റെ ശേഷം പ്രാർത്ഥിക്കണം. ആകയാൽ നാം പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ ക്രിസ്തുവിൻ ചിന്തയാൽ നാം മുഴുകിയവരായിരിക്കണം. ഭ്രമോക്തത്തിലിരിക്കുന്ന വിശ്വാസി ക്രിസ്തുവിൻ സ്വഭാവമുള്ളവനായി പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ പരലോകത്തിലിരിക്കുന്ന യേശുക്രിസ്തു അതിൻ പ്രകാരം ചെയ്യുമെന്നു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുവാൻ സത്യമുള്ളവൻ താൻ അപ്രകാരം ചെയ്യും ആയതിനാൽ നാം താൻ പറഞ്ഞ പ്രകാരം യേശുവിൻ സ്വഭാവത്തെ വഹിക്കുന്നവരായിരിക്കണം എന്നാൽ നാം ഏതിനെ മോദിച്ചാലും അതിനെ താൻ ചെയ്യും.

രണ്ടാമതു പിതാവു മഹിമപ്പെടുത്തുന്നതിനായിട്ടു ഏതിനെ മോദിച്ചാലും യേശു അതിനെ ചെയ്യും. നിങ്ങൾ ഏന്റെ നാമത്തിൽ എന്തു യാചിച്ചാലും പിതാവു പുത്രനിൽ മഹത്വപ്പെടുത്തേണ്ടതിന്നു ഞാൻ അതിനെ ചെയ്യും യോഹ, ൧൪; ൧൨. പുത്രനിൽ പിതാവു മഹിമപ്പെടുത്തുന്നതിനായിട്ടു നാം മോദിക്കുന്നതിനെല്ലാം യേശു ചെയ്യുന്നു. പിതാവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നതു തന്നെ ഭൂമിയിൽ തന്റെ വേല ഇപ്രകാരം സ്വർഗ്ഗത്തിലും തന്റെ വേല ഇതുതന്നെ. “ഭൂമിയിൽ ഞാൻ നിന്നെ മഹിമപ്പെടുത്തുന്നു” എന്നു താൻ തന്റെ പിതാവിനെ നോക്കിവെക്കുന്നു. പിതാവിനെ മഹിമപ്പെടുത്തേണ്ടതിന്നു താൻ പരലോക മഹിമകളെ വെടിഞ്ഞു. പിതാവിനെ മഹിമപ്പെടുത്തേണ്ടതിന്നു താൻ കുരിശു മരം ചുമന്നു. അതേ പിതാവിനെ മഹിമപ്പെടുത്തുന്ന വിചാരം ‘സ്വയവെ ദപ്പ’ ആകുന്ന വഴിയിൽ കൂടെ നടത്തുന്നു. കർത്താവായ യേശു തന്നത്താൻ വെറുത്തു അടിമയിൻ സ്വഭാവമെടുത്തു കുരിശു മരണ പശ്ചാത്താപം തന്നത്താൻ താഴ്മയോടെ ആയതുകൊണ്ടു താൻ പിതാവിനെ മഹിമപ്പെടുത്തുന്നവനായി. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ലോകമെല്ലാം സ്വയ ഇഷ്ടമാത്രം പാലിച്ചുകൊണ്ടുപോരുന്നു. സ്വയ ഇഷ്ടത്തിൻപടിയുള്ള ജീവിതവും പിതാവിനെ മഹിമപ്പെടുത്തുന്ന ജീവിതവും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുള്ളവയാണു. ഒരുവൻ തന്നത്താൻ വെറുത്തു തന്റെ കുരിശെടുത്ത അനുഭവം യേശുവിനെ അനുഗമിക്കുമ്പോൾ അവൻ പിതാവിനെ മഹിമപ്പെടുത്തും അപ്പോൾ അവൻ മോദിക്കുന്നതെല്ലാം അവൻ കൊടുക്കപ്പെടും.

മൂന്നാമതു ക്രിസ്തുയേശുവിൽ നാം വസിച്ചാൽ നാം ഏതിനെ ചോദിച്ചാലും നമുക്കു നൽകപ്പെടും. നിങ്ങൾ എന്നിൽ വസിക്കുമെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതു ഏതെങ്കിലും ചോദിച്ചാൽ അതു നിങ്ങൾക്കു ചെയ്യപ്പെടും. യോഹ, ൧൫. ൭. എന്നാൽ അവനാൽ നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ഇരിക്കുന്നു. ൧കോറന്തി ൧. ൩൦. ഒരു കൈ ഒരു ദേഹത്തോടു ഉണ്ടായപ്പോഴിരിക്കുന്നതുപോലെ സത്യ ക്രിസ്ത്യാനികളും ക്രിസ്തുവിനോടു യോജിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ കൈക്കു വേണ്ടുന്ന ആ വസ്ത്രങ്ങളെല്ലാം ആ ദേഹം കരുതുന്നതുപോലെ ക്രിസ്തുവിൽ വസിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും തങ്ങൾ ഉപയിക്കുന്നതെല്ലാം ലഭിക്കും. ദേഹത്തിനു ജന്മമില്ലാത്തതു കൈ ആവശ്യപ്പെടാതെ ഇരിക്കുന്ന പ്രകാരം തന്നെ ക്രിസ്തുവിനു വെറുപ്പായിട്ടുള്ളതു ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും വെറുപ്പായിരിക്കും. ആയതു കൊണ്ടു ക്രിസ്തുവിൽ വസിക്കുന്നവർക്കാൽ നാം ചോദിക്കുന്നതെല്ലാം നമുക്കു നൽകപ്പെടും.

നാലാമതു യേശുവിന്റെ വചനങ്ങൾ നമ്മിൽ വസിക്കുമെങ്കിൽ നാം ചോദിക്കുന്നതെല്ലാം നമുക്കു നൽകപ്പെടും. 'എന്റെ വചനങ്ങൾ നിങ്ങളിൽ വസിക്കുമെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതു ഏതെങ്കിലും ചോദിച്ചാൽ അതു നിങ്ങൾക്കു ചെയ്യപ്പെടും' യോഹ; ൧൫. ൭. എന്നിൽ വസിച്ചിൻ ഞാനും നിങ്ങളിൽ വസിക്കും" എന്നു രാൻ ആദ്യം പറഞ്ഞു. 'നിങ്ങൾ എന്നിലും എന്റെ വചനങ്ങൾ നിങ്ങളിലും' എന്നു ഇറ്റോൾ പറയുന്നു. രാൻ നമ്മിൽ വസിക്കുന്നതും തന്റെ വചനങ്ങൾ നമ്മിൽ വസിക്കുന്നതും ഒന്നുതന്നെ. രാൻ നമ്മിൽ വസിക്കുമ്പോൾ തന്റെ വചനങ്ങളെ മറ്റൊരു മുമ്പായി നമുക്കു ഉണ്ടാക്കുകയും. തന്റെ വചനത്താൽ നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ പരീക്ഷിച്ചു കാണിക്കും. തന്റെ വചനത്തിൻ പടി നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ ശരിപ്പെടുത്തും. ഇപ്രകാരം ജീവിതവും പ്രാർത്ഥനയും കർത്താവിന്റെ വചനത്തിൻ പ്രകാരം ശരിപ്പെടുന്നതുമാത്രം പോരാ കർത്താവിൻ വചനം നാൾ മുഴുവനിലും നമുക്കു ധ്യാനമായിരിക്കണം. അതു നമ്മുടെ മനസ്സിൽ വെച്ചും കൊണ്ടു നാം ചിന്ത ചെയ്യണം. യേശുവിൻ വചനധ്യാനത്തിൻ നിമിത്തം യേശുവിൻ ചിന്ത നമ്മിൽ ഉണ്ടാകണം. യേശു നമ്മിൽ വസിക്കുന്നു എന്നു യേശുവിൻ ചിന്ത സാക്ഷിചെയ്തിരിക്കണം. ഈ ചിന്ത യേശുവിൻ വചനധ്യാനത്താൽ മാത്രം ഉണ്ടാകും. അറിനാൽ യേശുവിൻ വചനത്താൽ ഉണ്ടാകുന്ന യേശുവിൻ ചിന്ത നമ്മിൽ ജടവിടാതെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കപ്പെടുകയില്ല. കർത്താവിന്റെ വചനം നമ്മിൽ വസിക്കുന്നെങ്കിൽ നാം ചോദിക്കുന്നതെല്ലാം നമുക്കു നൽകപ്പെടും.

അഞ്ചാമതു നാം ചോദിക്കുന്നതു നമുക്കു നൽകപ്പെടേണ്ടുന്നതിന്നു നാം ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കയും നമ്മുടെ ഫലം നില നില്ക്കയും വേണം. "നിങ്ങൾ എന്റെ നാമത്തിൽ പിതാവിനോടു അതു യാചിച്ചാലും അവൻ നിങ്ങൾക്കു തരുവാനായിട്ടു, നിങ്ങൾ പോയി ഫലം കാഴ്ചയുണ്ടെന്നതിന്നും നിങ്ങളുടെ ഫലം നില നില്ക്കേണ്ടെന്നതിന്നും ഞാൻ നിങ്ങളെ ആകീവെച്ചിരിക്കുന്നു" യോഹ: ൧൫, ൧൬. ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ ആദ്യം ഒരു പ്രാവശ്യം യേശു ഫലത്തെപറ്റി പറഞ്ഞു. അതു യേശുവിൽ വസിച്ചുകൊണ്ടു കൊടുക്കേണ്ടതായ ഫലം അതു ജീവിതത്തിൽ കൊടുക്കേണ്ടിയ ഫലം ഇറ്റോൾ രാൻ 'നിങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ ഫലം പുറപ്പെടുവിപ്പിൻ' എന്നു കല്പിക്കുന്നു. സുവിശേഷ വേലയെ ചെയ്തപ്പോൾ ഏല്പം ഇപ്രകാരം തന്നെ. യേശുവിന്റെ ആചാര്യമായ അൻപിനേയും അരിശായമായ രക്ഷിപ്പിനേയുംകുറിച്ച് സകല ജനങ്ങളേയും അറിയിക്കേണ്ട ചുരുക്ക ഏല്പം വിശ്വാസികൾക്കും ഉണ്ടു. എന്നാൽ ആയതു പല പ്രകാരത്തിൽ ആകുന്നു. അതു ഒരുത്തൻ പ്രാർത്ഥനയാലും ഒരുത്തൻ ഉപദേശത്താലും ഒരുത്തൻ രഹസ്യഗുണദോഷങ്ങളാലും ഒരുത്തൻ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാലും ഏതൊരു പല പ്രകാരത്തിൽ ഏല്പം വിശ്വാസികളും കർത്താവിനു മേലു ചെയ്യുന്നവരായിരീതരും. അല്ലാതെ ചില മറ്റു ഉപദേശക്കാരുള്ളപ്പോൾ നാലുതരം കളുടെ ഉപദേശവും മേലേ ചില വാക്യങ്ങളെയും കണ്ടുകൊണ്ടു അധികാരമോ ഒന്നു കൂടാതെ സഭകളിൽ ഉപദേശിക്കാനായിട്ടു ഒരുത്തനേയും അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. എത്രയും ൫, ൪. എന്നവരികിലും മേൽപറഞ്ഞതൻ അവനവന്റെ നയിക്കും സഹനത്തിന്നും തക്കതാണു. മേൽപ

റഞ്ഞതുപോലെ അവനവൻ കഴിയുന്ന വിധത്തിൽ വേല ചെയ്യേണ്ടതു ക്രിസ്തു
 യധർമാകുന്നു. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നവരിൽ ക്രിസ്തുവിൻ വിരോധമായി സ്നേഹം
 വളർക്കും. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്ന സമയത്തിൽ നമുക്ക് ഉപദ്രവങ്ങളും കഷ്ടതകളും
 നേരിടേക്കാം. ഇവയിൽ ഒന്നിലും നാം അധൈര്യപ്പെടാതെ വിശ്വാസത്തോ
 ടുകൂടെ പ്രാർത്ഥിക്കണം. യേശുവിൽ നാമമഹിമയ്ക്കും ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയ്ക്കും
 ആയി എന്നിനെ ചോദിച്ചാലും അതു നമുക്കു ചെയ്യപ്പെടും. വേലയിൽ ഉത്സാ
 ഹമില്ലാത്തവർ പ്രാർത്ഥനയിൽ ഉത്സാഹം ഉണ്ടാകയില്ല. അതിനാൽ ഫലം പൂ
 രപ്പെടുവിക്കുന്നവരായി വിശ്വാസത്തോടെ പ്രാർത്ഥിക്ക, നിങ്ങൾ ചോദിക്കുന്ന
 തെല്ലാം നിങ്ങൾക്കു നൽകപ്പെടും.

ആറാമതു യേശുവിൻ നാമത്തിൽ പിതാവിനോടു ഏതു കാർയ്യങ്ങളെ ചോ
 ദിച്ചാലും താൻ അതിനെ ചെയ്യും. മുമ്പു യേശു തന്റെ നാമത്തിൽ തന്നോടു
 ചോദിച്ചിൻ എന്നു കല്പിച്ചു. ഇപ്പോൾ തന്റെ നാമത്തിൽ പിതാവിനോടു ചോ
 ദിച്ചിൻ എന്നു പറയുന്നു. “സത്യമായിട്ടു സത്യമായിട്ടു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറ
 യുന്ന നിങ്ങൾ എന്റെ നാമത്തിൽ പിതാവിനോടു ഏതിനെയെങ്കിലും ചോദി
 യാൽ അവൻ നിങ്ങൾക്കു തരും” ഇത്രത്തോളം നിങ്ങൾ എന്റെ നാമത്തിൽ ഒ
 ചോദിച്ചിട്ടില്ല. ചോദിച്ചിൻ അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ സന്തോഷം പരിപൂർണ്ണ
 മായിരിക്കേണ്ടുന്നതിന്നു നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും, യോഹ: ൧൬; ൨൩-൨൪. യേശു
 പ്രാർത്ഥനയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞ അവസാനവാക്യം ഇതുതന്നെ. ഭൂലോകത്തിലി
 രുന്ന പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന വിശ്വാസി ക്രിസ്തുവിൻ നാമത്തിൽ പിതാവിനോടു ഏതിനെ
 ചോദിച്ചാലും എന്നു പറയുന്നു. യേശുവിൻ നാമം പരലോകത്തിൽ മഹാ മേന്മ
 യേറിയതാകുന്നു. എല്ലാ നാമത്തിനും മേലായ നാമം ഇതുതന്നെ. ഇതു പിതാവി
 നു ഇഷ്ടമായ നാമം, പിതാവിൻ കാഴ്ചയിൽ വളരെ വിലയേറിയതു, ആ നാമ
 ത്തിൽ ഏതിനെ ചോദിച്ചാലും പിതാവു അതിനെ ചെയ്യും. ശിഷ്യന്മാർ പെ
 ന്നിക്കൊന്നു ദിവസത്തിൽ യേശുവിൻ നാമത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ കൈ
 കൊണ്ടു യോഹ: ൧൪, ൨൬. ഇപ്രകാരം യേശുക്രിസ്തു തന്റെ അവസാനരാത്രി
 യിൽ ‘ഏതിനെ ചോദിച്ചാലും തരപ്പെടും എന്നു അഞ്ചു പ്രാവശ്യം പറഞ്ഞിരി
 കുന്നു.

ആയതുകൊണ്ടു പ്രാർത്ഥനയാൽ ദൈവ തിരുസന്നിധിയിൽ അടുത്തുചെന്ന
 തന്റെ കരുണയുടെ നീല്പാലിലെ ജീവവെള്ളത്തെ പാനം ചെയ്യു നിങ്ങളുടെ
 ആത്മാക്കളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നവനായ റൂഫായുടെ വെളി
 പൂ സകലർക്കും ഉണ്ടാകുവാനായിട്ടു പ്രാർത്ഥനയോടുകൂടെ തപ്താലം വിരമിക്കുന്നു.

ററി. വി. ജോൺ.

നൂറനാട്ടു പടർളിയുടെ സങ്കടം.

ബഹുമാനപ്പെട്ട പ്രിയ പത്രികെ മലങ്കരയിലെ എന്റെ ജനനി സഹോദ
 രി മുതലായവരുടെ ഇടയിൽ ഓരോരോ വേദവിപരീതങ്ങളാൽ വരുന്നതായ അ
 ജ്ഞാനാധികാരത്താലും അന്യോന്യ ശത്രുക്കളാലും വരുന്ന ദോഷാരോപത്തിന്റെ
 അനിഷ്ടഫലങ്ങളെ നിവാരണം ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു യൌവ്വനയുക്തന്മാ
 ണെ നീ എന്നുള്ളതു പൊതുജനസമ്മതവും വാസ്തവ്യം ആണ്.

എന്റെ കാർയ്യത്തെപ്പറ്റി നിനക്കു അറിവുണ്ടെങ്കിലും നാളതുദിവസംവരെ
 നിന്നോടു ഒരു സംഭാഷണം ചെയ്യണമെന്നു അന്തരംഗത്തിൽ അത്യാഗ്രഹം വ
 ഭിച്ചിരിക്കുന്നതായും എന്റെ ഏഴര ശതകാലമായതിനാലും കഷ്ടകാലം ദീർഘിച്ചിരി
 ക്കുന്നതുകൊണ്ടും ജ്ഞേയവരെ സാധിച്ചിട്ടു. എങ്കിലും എന്റെ തക്കമെ നിന്നോടു
 എന്റെ പരമാർത്ഥം ഇപ്പോൾ വിവരിക്കുന്നതിനെ എന്റെ എല്ലാ സഹോദരികളു
 ടെ ഇടയിലും മറ്റും പ്രസൂതാവികയും ആ പ്രസൂതാവനയെ എല്ലാവരും കാണുക
 യും കേൾക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. എന്റെ പേർ നൂറ
 നാട്ടു പള്ളി എന്നാണ്. എന്റെ മാതാവു വെണ്മണി പള്ളിആണു. മാതാവിനെ
 പോലെയും സഹോദരികളേപ്പോലെയും ഉള്ള കിരീതി സൌന്ദര്യോദി ഗുണങ്ങൾ ഇ

നീക്കം ഇപ്പോൾ വന്നിട്ടില്ല. എന്റെ സ്വാധീനത്തിൽ ൨൦ വീട്ടുകാർ മാത്രമേ ഒള്ളൂ. ഇതിനെ വർദ്ധിപ്പിച്ചുവരുന്നതിലേക്കായി സർവ്വശക്തനോടു (മിനിട്ടു) തോറും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുമുണ്ട്. പ്രസ്തുതവീട്ടുകാർക്കു് എന്നിൽ യാതൊരു അഭക്തിയുമില്ല. എന്നാലും അഭക്തിയുള്ളവരും ഇവിടെ ഇല്ലെന്നില്ല. എങ്കിലും മാതാവായ വെബിണി യെപ്പോലെ എന്നെ അലങ്കാരഭൂഷിതയാക്കുന്നതിന്നു ടി വീട്ടുകാരാൽ മതിയാകയില്ലെന്നുള്ള വിവരം ഞാൻ പറഞ്ഞറിയിക്കണമെന്നില്ലല്ലോ. എന്റെ അമ്മ പ്രസവിച്ചിട്ടു മൂന്നുനാലു പുത്രികൾ ഉണ്ടു്. അതിൽ ഒന്നു രണ്ടു തോന്നിയവാനുമായി നടക്കുകയാണു്. ഞാൻ പൂത്തിയായും അലങ്കാരമായും ഇരിക്കാത്തതിനാൽ മാതാവും സഹോദരിയും കൂടുകൂടെ ശാസിക്കുന്നുമുണ്ടു്. ഇനിക്കിപ്പോൾ ആറുവയസ്സുണ്ടു്. അതിനിടക്കു് ഒരുദിവസംപോലും വസ്ത്രാലങ്കാരമായൊ ഭൂഷണാലങ്കാരമായൊ ഇരുന്നിട്ടില്ല. ഇനിക്കു് ആയതിന്നു് ഇപ്പോഴും ഉണ്ടു്. അതിന്നു് എന്താണു് നിവൃത്തി. അസാധ്യമായുള്ളതിലാശവെച്ചാൽ അസാധ്യമായുള്ളൊരു ദുഃഖമുണ്ടാകും. കരത്തിൽ വേണം ശരിയെന്നു ബാലൻ കരഞ്ഞുകൊണ്ടു് പട്ടിതന്നെ കൊള്ളും എന്നു വിചാരിച്ചു അടങ്ങിയിരിക്കുകയാണു്. എന്റെ സഹോദരികൾ എല്ലാവരും സുന്ദരികളായിരിക്കുന്നതിനെ കാണുമ്പോൾ എന്റെ മനോവേദനയുടെ നീളവും വീതിയും അജ്ഞാത കഠിനതയ്ക്കു് മലയാളത്തുള്ള സർവ്വതരത്തിൽ പ്രധാനമായിരുന്ന പൂച്ചാമ്പലം നമ്പ്ര സഖ്യം വിട്ടുപോയപ്പോൾ അസാധ്യമായിട്ടുള്ളതാണു്. എന്റെ പണിവകയ്ക്കു് തരമെന്നു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന മുതലിനെ തരാതെ ഇങ്ങനാൽ ഇനിക്കു് വേദനകൾ കുറവുണ്ടാകുമൊ. വിശക്കുമ്പോൾ ഭക്ഷണം തരാത്തവരായ എന്റെ മകളുടെ സമിതി വിചാരിക്കുമ്പോൾ എന്റെ മനസ്സാപം വിസ്മിപ്പിക്കുന്നതെള്ളു്. എന്റെ മകൾ വസ്ത്രഭൂഷണാദികളാൽ അലംകൃതരായിരിക്കയും ഞാൻ നഗ്നവേഷത്തോടുകൂടി ഇരിക്കുകയും ചെയ്യാൽ മകൾക്കു് എന്തുമാത്രം ബഹുമാനം ഉണ്ടാകും. എന്റെ ഇരിപ്പു് ഏറ്റവും ശോചനീയമായിരിക്കുന്നു എന്നു് ഇതരമതക്കാർക്കും ആശങ്കപിക്കുന്നു. വസ്ത്രപിതാക്കൾ ഒരുത്തരും ഇതേവരെ എന്നെ കണ്ടിട്ടില്ല. ഒരിക്കൽ എങ്കിലും എന്നെ കണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ എന്റെ ഈ സംഭാഷണത്തിന്നു് പ്രഥമ സാക്ഷിയായിത്തീരുകമായിരുന്നു. എന്റെ മകൾക്കു് മനഃപൂർവ്വമായ വിരോധം എന്നോടില്ല. സന്തോഷമെന്തൊള്ളു്. അതിന്നു് രൂപമായി ഒന്നും ചെയ്യുകാണുന്നമില്ല. പ്രവൃത്തിയില്ലാത്ത വിശ്വാസം ചത്തതാകുന്നു. എന്നെ ഭരിക്കുന്ന ബാ: കൊച്ചുപട്ടികാരൻ ഇനിക്കുവേണ്ടി ബുദ്ധിമുട്ടുകയും ശ്രദ്ധ മേല്ക്കുമേൽ വർദ്ധിച്ചുവരികയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ അതു് ഫലപ്രദമായി തീരാത്തതു് എന്റെ മകളുടെ ഉത്സാഹക്കു് കുറവു് ആണു്.

എന്റെ മകളിൽ അധികാരി എന്നു് ഒരു പിശാചു് എഴുവാവരേയും ബാധിക്കുന്നുണ്ടു്. കലഹകാരൻ പിശാചു് രണ്ടു മൂന്നു പ്രാവശ്യം അവരുടെ ഇടയിൽ കടന്നുപറന്നു എന്റെ പ്രാർത്ഥനയാൽ യഥോവാ അതിനെ ശാസിച്ചുവിട്ടു. കൈസമാനവും മറ്റും ഭരിച്ചു സവീസു ജ്ഞാത്തതുകൊണ്ടായിരിക്കാം ബാലയായ എന്നെ ഭരിപ്പാൻ ആരും ടിച്ചപ്പോൾ പിശാചുകൾ അവരുടെ ബുദ്ധിയെ ഭ്രമിപ്പിക്കുന്നതു് എന്റെ സഹോദരികളെക്കാൾ ഞാനും താണവളല്ലാ ഉത്സാഹമുണ്ടെങ്കിൽ അവരെക്കാൾ സുന്ദരിയായിരിക്കുമെന്നു് എന്റെ മകൾ എല്ലാവരും പറിക്കട്ടെ.

എന്റെ മകൾ വിരുദ്ധം കൂടാതെ എന്നെ അലങ്കരിക്കുന്ന പക്ഷം ഞാനു സുന്ദരിതന്നെ ആയിരിക്കും. ഞാൻ ബാലയും എന്റെ മകൾ പരിചയം ഇല്ലാത്തവരും ആകയാൽ എന്നെ നന്നാക്കിയാൽ ഞാൻ സുന്ദരിയാകുമെന്നു് ഇനിക്കു് ആശയമുണ്ടെങ്കിലും എന്റെ മകളുടെ ദ്രവ്യക്കുറവും അതിന്റെ കൂടെ ഉത്സാഹക്കു് കുറവും ഇങ്ങനെ രണ്ടു കുറവുകൂടി കാണുമ്പോൾ ഇനിക്കു് സന്തോഷം കൂടാ.

ഞായറാഴ്ചയും പെരുന്നാളും എന്റെ മകൾ എല്ലാവരും അത്ര ശരിയായി ആചരിക്കുന്നില്ല. എന്നെ നഗ്നവേഷത്തിൽ ഇതേകാതെ എന്റെ പണി മുഴുവനും താമസിയാതെ നടത്തി വസ്ത്ര പിതാക്കന്മാരെയും എന്റെ അടുക്കലേക്കു വരുത്തുന്നതിന്നു് എന്റെ പത്രികകളെന്തു് നീ ഒരു നല്ല ശിവാശി ചെയ്യുന്നേ. ഞാനും നീയുമായി പ്രഥമ സംഭാഷണമാണെന്നു് ഞതു്. അതുകൊണ്ടു് എന്നെ മടിച്ചിരിക്കരുതെ.

എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട മക്കളെ എന്നെ ഇങ്ങനെ നന്നുവെച്ചതിൽ ഇതേകുറ
 തെ. ദൈവത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു കഠിനമായ ശിക്ഷ ഉണ്ടാകുമെ. ദൈവത്തിന്റെ
 വേണം പ്രാർത്ഥനാലയം എന്നാൽ ഇപ്പോൾ കള്ളന്മാരുടെ മാത്രമല്ല കാര്യങ്ങളെ
 യും വാസസ്ഥലം ആയി തീർന്നിരിക്കുന്നു.

ഈ പത്രിക ഇതിനു മുൻപു വല്ല ശിവാൾിയും ഇനിക്കുവേണ്ടി ചെയ്തിട്ടു
 ണ്ടോ. ഇപ്പോൾ ഇപ്പോൾ പറയുന്ന ഗുണഭോജം കേൾക്കൽ പോരാ പ്രവൃത്തിക
 യും വേണം. കർമ്മവിന്റെ വേദനമാകുന്ന എന്നെ ദുഷിപ്പിക്കുന്ന പക്ഷം സൈ
 ന്യാളുടെ യഥോവാ നിങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കും സംശയമില്ലാ. നിങ്ങൾ എന്നെ ഉ
 പേക്ഷിച്ചാൽ ദൈവം നിങ്ങളെ ഉപേക്ഷിക്കും. ഞാൻകൊണ്ടു നിങ്ങൾ എന്നെ
 വസ്ത്രാലങ്കാര ഭൂഷിതയാക്കി അലങ്കരിക്കുവാൻ നിങ്ങൾ ക്ഷണം ഉത്സാഹികളാ
 ണ്മാൻ മറിയം കാറ്റും നിറുപ്പു ജന്തുക്കളാലുള്ള ഉപദ്രവവും ഏൽക്കുന്നതും നിങ്ങൾ
 കാണുന്നില്ല. മുൻപിൽ കയ്യാകുന്ന കാള പുറകിൽ തോറ്റും.

സത്യ യാതോർവായകാരായ എന്റെ മക്കളെ എന്റെ യേശുനത്തിൽ എ
 ന്നെ ദുഃഖിപ്പിക്കാതെ ഈ ഗുണഭോജം നല്ലപോലെ കേട്ടു പ്രവൃത്തിക്കണെ എ
 ന്നു ഓപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ജി. കെ. ഗി.

സെഫിയോൻ കമാരി.

“ക്രിസ്തുവേ! സെഫിയോൻ കമാരി നിനക്കു തിരിഞ്ഞെഴുകപ്പെട്ട ഭക്തന്മാ
 ള്ളെ”

സെഫിയോൻകമാരി ഒരു പുതിയ സ്ത്രീരത്നമാകുന്നു. അവൾ സൂത്രമുള്ള
 വളം പാതിച്ചുട്ടുമുള്ളവളും, ശുദ്ധമുള്ളവളും ആകുന്നു. ഞാൻകൊണ്ടുപ്രിയം, അവ
 ളുടെ പ്രിയൻ അവളെ ഭക്തയായിട്ടു തിരിഞ്ഞെഴുതിരിക്കുന്നതു. അവളുടെ പ്രി
 യൻ (ക്രിസ്തു) അവളെ (സഭയെ) വളരെ സ്നേഹിക്കുന്നു. അവളുടെ പ്രിയൻ
 അവളുടെ പേരെ സന്തോഷത്തോടും, മദസ് ചിതത്തോടും കൂടി നോക്കുന്നു. അ
 വളുടെ പ്രിയൻ അവളെ “സ്ത്രീകളിൽ അതിസ്നേഹി” എന്നു കണക്കിട്ടിരിക്കുന്നു.
 അങ്ങനെയെന്ന അവൾ സുന്ദരിയാകുന്നു. അവളുടെ ഭർത്താവിനു ഏറ്റവും സ്നേഹി
 കപ്പെട്ടതായിത്തള്ളുവാ, ആയതു “സെഫിയോൻ കമാരിയായാകുന്നു.

ഹാ! എന്തു സന്തോഷം. ഇതാ “അവൾ വന്നതിൽ തന്റെ പ്രിയന്റെ
 ദേൽ മാരിക്കൊണ്ടു കടർവിയുന്നു? (പാട്ടുകൾ ൨൨. ൧) സെഫിയോൻ കമാരി ത
 ന്റെ ഭർത്താവിന്റെ സ്നേഹത്താൽ പരവശയായിരിക്കുന്നു. അവളുടെഭർത്താവു അവ
 ളെ നിഷ്പേക്ഷമായി സ്നേഹിക്കുന്നു. അവളും അപ്രകാരമെന്ന തന്റെ ഭർത്താ
 വിനെ സ്നേഹിക്കുന്നു. “അയ്യപ്പത്രാഹ്നി എന്റെ പ്രിയനും, എന്റെ സ്നേഹിതനും
 ആകുന്നു” എന്ന അവൾ ഏപ്പോഴും തന്റെ ഭർത്താവിനോടു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരി
 കുന്നു. അവൾക്കു ദുഃഖമൊ, വ്യാകുലമൊ ആപത്തൊ ഒന്നും ഉണ്ടാകുവാൻ അവ
 ളുടെ പ്രിയൻ സമ്മതിക്കയില്ല. അവളുടെ കണ്ണുനീരുകളെ എല്ലാം അവളുടെ പ്രി
 യൻ തുടച്ചുകളയുന്നു. അവൾ രാജപുത്രിയാകുന്നു. അവളുടെ ഭർത്താവു അവളുടെ
 ഗുണങ്ങളെ ഇപ്രകാരം വർണ്ണിക്കുന്നു.

“എന്റെ പ്രിയനേ! നീ തിർത്വാ എന്നപോലെ സെന്റേജ്വും, ഉജ്ജ്വലം
 എന്നപോലെ ശുദ്ധിയും, കൊടികളോടുകൂടിയ സൈന്യം എന്നപോലെ ഭയങ്കരവു
 മുള്ളവൾ ആകുന്നു” (പാട്ടു. ൩. ൧൨) അവളുടെ പ്രിയൻ അവളെ സ്ത്രീകളിൽ അ
 ഗ്രഹണയോക്കിയിരിക്കുന്നു. അവളുടെ പ്രിയനവളുടെദേൽ ഉള്ള ഭരണരംഗം ഹാ!
 ണ്മാൻ എന്നെ വർണ്ണിക്കുന്നു!!

അവളുടെ ഭർത്താവിന്റെ ദേൽ അവൾ മാരിക്കൊണ്ടു വരുന്നതു കാണ
 ന്നോൾ സ്വപ്നസനകൾ സന്തോഷത്താലും അതിശയത്താലും മനസ്സായി നിന്നു
 പോകുന്നു. കാഴ്ചയുള്ള കണ്ണുകൊണ്ടു നോക്കുന്നവർക്കു്ലാം ഇതു മഹാ വിസ്മയം ത
 ണ്നെ. അന്യന്തയേറിയ ലോകം ഉൾക്കൊണ്ടു കാണുന്നില്ല. ഇതിനെക്കുറിച്ചൊന്നും അ
 റിയുന്നതും ഇല്ല. ഏകിലും ദൈവിയുടെ ഭക്തന്മാരെന്ന സെഫിയോൻ കമാരിയുടെ
 (സഭയുടെ) വിശേഷങ്ങളെക്കുറിച്ചു നമുക്കു ഇന്നു വിചാരിക്കാം.

സെഫിയോൻകുമാരി, എല്ലാപ്രകാരത്തിൽ നോക്കിയാലും അനുതപ്തപ്പെടത്തക്കവൾ തന്നെ. അവൾ രാജപുത്രി എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് രാജാക്കന്മാരുടെ രാജാവിന്റെ പുത്രി എന്നാകുന്നു. അവളുടെ പിതാവോ, അതു സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ കർത്താവോകുന്നു. അവൾ ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചവളും, സ്വർഗ്ഗം അവളുടെ സ്വദേശവും ആകുന്നു. അവളുടെ ഉടുപ്പിൽ അവൾ മഹത്വമുള്ളവൾ ആകുന്നു. അവൾ കർത്താവിന്റെ രക്ഷാത്തിൽ അവൾക്ക് വെള്ള ഉടുപ്പുകൊണ്ടു അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവൾ സൂര്യനെ ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. അവളുടെ തലമേൽ പന്ത്രണ്ടു നക്ഷത്രങ്ങളുടെ കീഴിലും ഉണ്ടു. അവളുടെ ഭക്ഷണം അരിശായതാകുന്നു. ലോകമെല്ലാം വിചാരിച്ചാൽ അവൾക്കൊരു ഭക്ഷണം കൊടുപ്പാൻ കഴികയില്ല. അവളുടെ ഭക്ഷണം സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു വരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ അപ്പം അല്ലാതെ അവളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുകയില്ല. അവളുടെ ഭാഷയ്ക്കു പ്രത്യേകം ഉണ്ടു. ഭൂമിയിൽനിന്നു വിട്ടുകൊള്ളപ്പെട്ടവർക്കൊക്കെ ഭരതം. അവളുടെ ഭാഷ രിരിച്ചറിവാണെന്നു അവളുടെ വാഴ്ച പറിപ്പാണെന്നു വഹിയ്ക്കുന്നു. അവളുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിന്നും വിശേഷം ഉണ്ടു. ഈ ലോകത്തിന്റെ ഇപ്പോഴുള്ളതും മായത്തെയും അവൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയില്ല. അവളുടെ “ഭർത്താവ്” അവളുടെ ഓഹരി എന്നു അവൾ പറയുന്നു. അവളുടെ ധൈര്യവും അതിശയിക്കത്തക്കതു തന്നെ.

എന്നാൽ സെഫിയോൻ കുമാരി ഇപ്പോൾ എവിടെയാകുന്നു. അവൾ വന്നതിൽ അത്രെ. എന്നും ഇവിടെ ഇരിക്കുകയില്ല. ഇപ്പോൾ ഈ ലോകത്തിൽ നിന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള നമ്മുടെ പരദേശയാത്രയിൽ ഉപദ്രവവും പരീക്ഷയും പ്രയാസവും ഉണ്ടു. ആപത്തിലാത്തവരും സമ്പന്നരായവരും ഭാഗ്യവാന്മാർ എന്നു ലോകം പറയുന്നു. എന്നാൽ ഇതു തെറ്റാകുന്നു. ഈ തെറ്റിന്റെ ഇനിയും ലോകം മനസ്സിൽ ആകാതിരിക്കുന്നതെന്നു കൊണ്ടോ ആർക്കറിയാം.

സെഫിയോൻകുമാരി തന്റെ പ്രിയന്റെ മേൽ ചാരിക്കൊണ്ടു കരേറി വരികയാകുന്നു. ഉയർന്നതന്നെ അവൾ വരുന്നു. ജലപ്രളയത്തിനു മുമ്പു ചുരുക്കം നോഹ രക്ഷപെട്ടതിനു പിന്നാലേയും, അത്ര്യാഹാജിനു പിന്നാലെയും ക്രമേണ കൂടിവന്നു. ഇസ്രായേൽ ജനം പെരുങ്കി. എന്നാൽ പ്രത്യേകമായി സെഫിയോൻകുമാരിയുടെ (സഭയുടെ) ഭർത്താവായ മിശിഹാ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു വന്നതു മുതൽ എന്തു മാത്രം കരേറിവന്നിരിക്കുന്നു. കടശിയിൽ ലോകത്തിൽനിന്നു മുഴുവനായി കരേറ്റും. ഇനി ഏകിലും നാം ഉണരപ്പെട്ടേണ്ടതാകുന്നു. മനസ്സുരീരിയപ്പെടാത്തവർ ഓരോരുത്തരും മരണത്തിൽനിന്നു ജീവങ്കലേക്കും അന്ധകാരത്തിൽ നിന്നു വെളിച്ചത്തിലേക്കും വരേണ്ടതാകുന്നു. വീണ്ടും ജനിക്കപ്പെട്ടവർ ദിവസവും കൃപയിൽ വളരുന്നു. വെലഹീനതയിൽനിന്നു വെലത്തിലേക്കും, ദുഃഖത്തിൽനിന്നു സന്തോഷത്തിലേക്കും, ഭയത്തിൽനിന്നു ശരണത്തിലേക്കും, സംശയത്തിൽനിന്നു രക്ഷയുടെ നിശ്ചയത്തിലേക്കും കരേറിവരുവിൻ.

സെഫിയോൻകുമാരി ഇപ്പോൾ തന്റെ പ്രിയന്റെ മേൽ ചാരിക്കൊണ്ടു കരേറിവരുന്നു അതിശയിക്കത്തക്ക ഒരു രഹസ്യവേലം ആകുന്നു. അവൾ തന്റെ പ്രിയന്റെ കഷ്ടാനുഭവത്തിലും മരണത്തിലും ചാരുന്നു. അവൾ തന്റെ പ്രിയന്റെ രക്തം മതിയായ സമാധാനം എന്നറിയുന്നതിനാൽ തന്നിൽ ചാരുന്നു. അവൾ തന്റെ പ്രിയന്റെ രക്തം മതിയായ സമാധാനം എന്നറിയുന്നതിനാൽ തന്നിൽ ചാരുന്നു. അവൾ തന്റെ പ്രിയന്റെ ജ്ഞാനത്തിൽ ചാരുന്നു. അവൾ തന്റെ പ്രിയന്റെ സ്നേഹത്തിൽ മടിയിൽ ചാരുന്നു. അവൾ സ്നേഹംകൊണ്ടു പരവശമായിട്ടു അവളുടെ പ്രിയന്റെ മേൽ ചാരുന്നു.

ഇങ്ങനെ നാനാപ്രകാരത്തിൽ നോക്കിയാലും മിശിഹാ സെഫിയോൻ കുമാരിയുടെ പ്രിയൻ തന്നെ. ഇപ്പോൾമുള്ള ഭവനീചർ എവിടെ ഉണ്ടു? കത്രമാത്രം മഹത്വം ധരിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രിയനെ സെഫിയോൻകുമാരികളാതെ ആർക്കു ലഭിക്കും? എന്നു അവൾക്കു ആരെ പേടിക്കണം?

അവളുടെ പ്രിയന്റെ മധുരമേറിയ ശബ്ദം അവൾ കേൾക്കുമ്പോൾ അവൾ സ്നേഹപാരവശ്യത്താൽ മതിമറന്നുപോകുന്നു.

കുമാരി! അതാ നിന്റെ പ്രിയൻ വരുന്നു മുട്ടിക്കൊണ്ടു നിന്നെ വിളിക്കുന്നു. ഏന്റെ സഹോദരിയെ, ഏന്റെ പ്രിയയെ, ഏന്റെ പ്രാപ്തെ, ഏന്റെ അ

ശുദ്ധിപ്പെടാത്തവളെ ജനിക്കു തുറക്കു എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു വിളിക്കുന്നു. അതാ അവൻ വാതുക്കൽ മുട്ടിക്കൊണ്ടു നില്ക്കുന്നു. കുമാരി! നീ ഉറങ്ങുകയാകുന്നുവോ? ഹാ! നിന്റെ പ്രിയന്റെ ശിരസ്സു മഞ്ഞുകൊണ്ടും, അവന്റെ രോമങ്ങൾ രാത്രിയിലെ തുള്ളികൾകൊണ്ടും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നീ എന്നിയും നിന്റെ പ്രിയനു തുറക്കാതിരിക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ടു. നിന്റെ ഉറക്കം നിമിത്തം നിന്റെ പ്രിയൻ നിന്നെ വിട്ടുപോയതു മൂലമല്ല. ഇതു നിനക്കു ജ്ഞാതംഗത്തിനു ഏതായാലും. എന്നിയും നീ മൌനമായിരിക്കാതെ നിന്റെ പ്രിയനെ അന്വേഷിക്കുക. നിനക്കു വേണ്ടിയല്ലയോ കുമാരി അവൻ ഇപ്രകാരം കഷ്ടപ്പെടുന്നത്. പകൽസമയത്തെ വെയിലും, രാത്രിയിലെ ശീതവും, മറ്റു കഷ്ടപ്പാടുകളും അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടു യോദാൻ നദിയുടെ തീരത്തിലും, യഹൂദിയാ ദേശത്തിലും ചുറ്റിപടന്നു കൊണ്ടു നിന്റെ പ്രിയൻ പോകുന്നത് നീ കാണുന്നില്ലയോ കുമാരി! നിന്നെക്കുറിച്ചു അവനുളള സ്നേഹം ഏതു വലിയതാകുന്നു.

അറുപതു രാജസ്രീകളും, എൺപതു വെപ്പാടികളും എണ്ണമില്ലാത്ത കന്യകമാരും ഉണ്ടു. എന്റെ പ്രാപ്തം എന്റെ അശുദ്ധപ്പെടാത്തവളും ഒരുത്തിമാത്രമേയുള്ളൂ, എന്നു നിന്റെ പ്രിയൻ പറയുന്നത് നിന്നെക്കുറിച്ചല്ലയോ കുമാരി! ഹാ! ഇപ്രകാരം കോമളനായ ഒരു പ്രിയനെ കിടിയ നീ എന്തു ഭാഗ്യവതി.

കുന്താവും ദൈവവും ആയവൻ സെഹിയോൻകുമാരിയെ വിവാഹം കഴിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ അന്യ പുരുഷന്മാർ അവളെ തൊടുകൂടാ! അവൾ അവളുടെ ഭാഗ്യത്തെ ഓർത്തു തന്റെ ഭർത്താവിനെ വന്ദിക്കുന്നു! പാപപ്പെട്ടവരായിരുന്ന സെഹിയോൻകുമാരി മിശിഹായുടെ ഭാഗ്യമായിത്തീർന്നപ്പോൾ ഹാ! അവൾ ലോകത്തിൽ ഉള്ള സകല സ്മിതന്മാർക്കിടയിലും സുന്ദരിയായിത്തീർന്നു. അവളുടെ ഭർത്താവു അവൾക്കു വിശിഷ്ടമേറിയ അങ്കിയേയും, ഭംഗിയേറിയ ആഭരണങ്ങളേയും ഉപദാനംകൊടുത്തിരിക്കുന്നു. സെഹിയോൻകുമാരി രാജരാജന്റെ ഭാഗ്യമായതുകൊണ്ടു എല്ലാവരും സന്തോഷിപ്പിൻ! സ്വർഗ്ഗസേനകളെ നിങ്ങളും സന്തോഷിപ്പിൻ! ആകാശം, ഭൂമിയെ, സൂര്യചന്ദ്രനക്ഷത്രങ്ങളെ, നിങ്ങളും സന്തോഷിപ്പിൻ! ഭൂതഗണങ്ങളെ, നിങ്ങൾ എന്തിനു അസൂയപ്പെടുന്നു! നിങ്ങളും സന്തോഷിപ്പിൻ! ഹാ! സന്തോഷം! മഹാ സന്തോഷം! അയ്യോ! കഷ്ടം. ഈ സന്തോഷ മദ്ധ്യേ സെഹിയോൻകുമാരി ജ്ഞാനെ പതംപറഞ്ഞു നിലവിളിക്കുന്നത് എന്തിനു? ഹാ! ഇതെന്താണെന്നറിവാൻ വൈകിയല്ലോ. കുമാരി! കരയരുതെ!.

കെ. ഏം. പൌലൂസ്

ഒരു മറുപടി.

പ്രിയ പത്രാധിപരവർക്കളെ താങ്കളുടെ കഴിഞ്ഞ ഫാ. ലക്കം പത്രികയിൽ എല്ലാവരും അറിവാൻ എന്ന തലവാചകത്തിൽ വ. ദി. ശ്രീ. ഗീവരൂഗീസ റമ്പാച്ചന്റെ ആജ്ഞാപ്രകാരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്ന ലേഖനം കണ്ടതിൽ ഏറ്റവും പരിതാപകരമായിരിക്കുന്നു.

ഞാൻ വടകര പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പഠിപ്പിച്ചിരുന്ന അവസരത്തിൽ റമ്പാച്ചൻ എന്നോടു പണം പിരിവിനായ പോകണമെന്നാവശ്യപ്പെടുകയും ന്യായമായ ശമ്പളം തന്നുകൊള്ളാമെന്നു വാക്കു തരികയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതനുസരിച്ചു റമ്പാച്ചന്റെ എഴുത്തൊടു കൂടി വടക്കുള്ള പള്ളികളിലും മറ്റും സഞ്ചരിച്ചുവരിക തന്നെ ലം കൈവശം കിട്ടിയിട്ടുള്ളതു, പിന്നീടു മാനിയാർവാർ ആയിട്ടും മറ്റും നൂറു വരും രൂപായോളം പിരിവുള്ളതു ശരിയായ കണക്കോടുകൂടി റമ്പാച്ചനെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയും അതിൽ രൂപ രൂപാ ശമ്പളം വകയിൽ കണക്കു പറഞ്ഞു തിരുത്തുകൊള്ളാമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്താൽ ഞാൻ എടുത്തിട്ടുള്ളതല്ലാതെ അപഹരിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു കാണുന്നത് ശരിയല്ല.

ഇതുകൂടാതെ അപഹരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നാൽ ഈ വക കണക്കുകൾ ഈ പത്രിക മൂലം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയാൽ വിശദമാകുന്നതാണല്ലോ.

വ്യാപ്തിയും മൃതൻ കഴിഞ്ഞ വ്യക്തിയും വരെ വ്യാപ്തിയും എഴുത്തോടു കൂടി നടന്നു വന്നു. പ്രിയപ്പെട്ടവരായ അനുവാദം കൂടാതെ നാളിതുവരെ എവിടെയെങ്കിലും ചെന്നു വന്നു. വാണിക്കയൊ മറ്റൊരു ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ആ വിവരം ഈ പത്രികകൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയാൽ ആ ആളുകൾക്കു നാലിരട്ടി തിരികെ കൊടുക്കുന്നതിനും ഞാൻ തയ്യാറാണു.

അങ്ങു മാസകാലത്തോളം ഈ വക ജോലികൾക്കിടയിൽ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും പുറമെ എല്ലാംകൊണ്ടും എനിക്ക് സംശയമുണ്ടായിരുന്ന സ്കൂളിൽ ഇതുനിമിത്തം പ്രവേശനം ലഭിക്കാതെയും വ്യാപ്തിയിൽനിന്നും ഒരു നല്ല സമീപിക്കെറ്റു ലഭിക്കുന്നതിനും കൂടി കാരണമായതു ഒരിക്കലും വിസ്മരിക്കത്തക്കതല്ല.

അതുകൊണ്ടു ഇനിയെങ്കിലും കണ്ടുകൾ പത്രികകൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി എന്റെ സങ്കടനിവൃത്തി വരുത്തിത്തന്നതു കൂടാതെ അവിടുത്തെ അടുക്കൽ ഞാൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള എല്ലാകാര്യങ്ങൾക്കും എനിക്ക് മാപ്പു തരികയും വീണ്ടും എന്റെ മേൽ അനുഗ്രഹമുണ്ടാകണമെന്നും കൂടി സവിനയം അപേക്ഷിച്ചു കൊണ്ടു ഇവിടെ വിരമിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

എന്നു വണ്ടാനത്തു ചാണ്ടി.

ഒരു സുവിശേഷ വേല.

എന്റെ ഒരു സ്നേഹിതനായ ഞാനും കൂടി മാപ്പാ മേടം ൧൧-ാം തീയതി ബുധനാഴ്ച തൃപ്പൂണിത്തുറയിൽനിന്നു സുവിശേഷ വേലയെ ഉദ്ദേശിച്ചു കിഴക്കോട്ടു പുറപ്പെട്ടു തൃപ്പൂണിത്തുറയിൽനിന്നു ഉദ്ദേശം ഏഴു നാഴിക കിഴക്കുവശത്തായി ഉയരമേറിയ ഒരു കുന്നിൻപുറത്തു സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നീറമ്മോളേൽ പള്ളിയിലേക്കായിരുന്നു ഞങ്ങൾ ആദ്യം തിരിച്ചതു. ഇത് പള്ളി പുതിയതായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതാണു, കറുത്തിപ്പള്ളിയുടെ ഒരു ശാഖയുമാണു. ഈ കുന്നിൻപുറത്തു ഞങ്ങൾ കയറിയപ്പോൾ സൂര്യൻ പടിഞ്ഞാറോട്ടു ചാഞ്ഞു. മന്ദമാരുതൻ സുഖകരമാകുമ്പോൾ വിശിഷ്ട കുന്നിന്റെ നാലു പുറത്തേക്കും നോക്കിയാൽ കുന്നുകളും മലകളും മാത്രമേ കാണുമായിരുന്നു. കിഴക്കു ഭൂതമായി അനേകം പർവ്വതങ്ങൾ മേൽക്കുമേൽ കയറി കാണുകയാൽ അവയേയും മേലങ്ങമേയും തമ്മിൽ തിരിച്ചറിവാൻ പാടില്ലായിരുന്നു. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു മലകൾ അപ്പോൾ സമാല സഭയുടെ ഒരു സഭയുടെ ഏകദേശം അഞ്ചു വളരെ സുവിശ്വാസിപള്ളികൾ, ആകാശത്തിൽ നക്ഷത്രങ്ങളെന്നപോലെ, കുന്നിൻമുകളിൽ ശോഭിക്കുന്നതു നല്ലൊരു കാഴ്ചയും ഏതൊരുവന്റെയും മനസ്സിനു ആഹ്ലാദത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതും ആയിരുന്നു. ഇവിടെ നിന്ന നോക്കിയാൽ കണ്ണാട്ടു നിരപ്പു, കുറിഞ്ഞി, പുത്തൻകുരിശു, മലയിൽ കുറശു എന്നീ പള്ളികളും തൃപ്പൂണിത്തുറ കുന്നുകളെക്കൊട്ടാറും നല്ലവണ്ണം കാണുമായിരുന്നു. തിരുവാണൂർക്കുന്ന ഇപ്രദേശത്തുള്ള കുന്നുകളുടെ തലവൻ എന്നപോലെ ശോഭിച്ചിരുന്നു. ഞങ്ങൾ കയറി നിൽക്കുന്ന ഈ നീറമ്മോളേൽ നിന്ന നോക്കിയാൽ കാണാമെന്ന മൈതാനങ്ങളുടെയും താഴ്വരകളുടെയും നെൽകളുടെയും ഇവ

യിൽ നിന്നു ഉയരുന്ന മേഘങ്ങളുടെയും പ്രകൃത സിദ്ധമായ ശോഭയും ഭംഗിയും വണ്ണിപ്പാൻ തുടങ്ങിയാൽ അങ്ങനെയോടുകൂടി ആയി കലാശിക്കുമെന്നു ഭയപ്പെട്ടു അതിന്നു തുനിഞ്ഞുനില്പു. ഈ പള്ളിയിലെ വികാരിയായ ബ. മത്തായിലിൽ മൺമായി കത്തനാൻ അവർക്കുള്ള ഞങ്ങൾ ചെന്നു കാണുകയും ചെയ്ത ഈ ഇടവകയുടെ അഭിവൃദ്ധിയെ ഉദ്ദേശിച്ചു പലതും സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തു. സൺഡേസ്കൂൾ ഏല്പെട്ടതെന്ന കാര്യം ചെരിച്ചതിൽ അദ്ദേഹം ഇക്കാര്യത്തിൽ ഭ്രമമുള്ള ആളാണെന്നു പറയും കലശലായ മെന്റേ ഇപ്പോഴുള്ള എഴുത്തുപള്ളിയിൽ പഠിക്കുന്ന കുട്ടികളെ ഞായറാഴ്ചയോടും വേദം അഭ്യസിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്ന ശ്രമാ ചെയ്യുകൊള്ളാമെന്നു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തും ചെയ്തു. കണ്ണാട്ടുനിരപ്പേൽ പള്ളിയിലെ ബ. അച്ചന്മാരിൽ ഒരാളെ കണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾ കിടയായി. ഇദ്ദേഹവും മേൽ പറഞ്ഞ കാര്യത്തിൽ ഉത്സാഹികാ മെന്നു സമ്മതിച്ചു.

പതിമൂന്നാം തീയതി (നാല്പതാം വെള്ളിയാഴ്ച) ഞങ്ങൾ കവിഞ്ഞി പള്ളിയിൽ പോയി. കണ്ടുനാട്ടുകാർ യോഗ്യരായ രണ്ടു അച്ചന്മാരെന്നു ഈ ഇടവക ഭരിക്കുന്നതു. ഇവരുടെ ഭരണം തൊട്ടു പള്ളിയും ജനങ്ങളും അനല്ലമായ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ടു. ഇവരിൽ ഒരാൾ ബ. പുനച്ചാലിൽ ഗീവറുഗീസു കത്തനാൻ അവർക്കു ഭരണം. ഇദ്ദേഹം മാത്രമേ ഇപ്പോൾ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. സുവിശേഷവേലയ്ക്കു ചേർ ചെന്നു സ്റ്റോസാ മെന്റാപ്പേലീത്താ തിരുമനസ്സിലെ കല്പന ഞങ്ങൾക്കു ഉണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു അതിനെ ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ കാണിച്ചുകൊടുത്തു. “പള്ളികളിലും മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലും” സുവിശേഷിപ്പാൻ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നതായി കല്പന അദ്ദേഹം വായിച്ചറിഞ്ഞെങ്കിലും ഞങ്ങളെ പറ്റി അദ്ദേഹത്തിന്നു എന്തൊ ഒരു സംശയം ജനിച്ചു. എങ്കിലും ചില മാന്യന്മാർ സംശയനിവൃത്തി വരുത്തുകയാൽ പള്ളികളെ പ്രസംഗിപ്പാൻ ഞങ്ങളെ രണ്ടുപേരെയും അദ്ദേഹം അനുവദിച്ചു. ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ പാപമോഹനം, നമ്മുടെ വിശ്വാസ മാർഗ്ഗങ്ങളുടെ പുരസ്കാരം, അവയുടെ നൈർമ്മല്യം, സൺഡേസ്കൂൾ, സുവിശേഷസംഘം, ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം ഇവയായിരുന്നു. കണ്ണാനയുടെ ശേഷം ബ. അച്ചന്മാർക്കു കൂട്ടേ മേല്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെ പറ്റി സംസാരിച്ചതിൽ താൻ കണ്ടുനാട്ടേക്കു തിരിച്ചുപോകുമെന്നു എന്നാൽ അവിടെ സൺഡേസ്കൂളുമറ്റും നടത്താൻ ശ്രമിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും തന്റെ പിൻഗാമിയായ ആലികൽ കൊച്ചുനവർക്കു കൊണ്ടു കുറഞ്ഞിയിൽ നടത്തിക്കാൻ ഉത്സാഹിപ്പിക്കാമെന്നും വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. വിശേഷിച്ചു, കരിങ്ങാമുക്ക് പള്ളി ഇടവകയിൽ ഉൾപ്പെട്ട ചില ആളുകൾ പള്ളിയിലും

മറ്റും പോകാതെ വാരികോലിൽ കിടപ്പുണ്ടെന്നും കരിഞ്ഞു ചിറ്റപ്പുള്ളിയിലെ ബ. അ. ഉന്മാരുടെ ശ്രദ്ധ ഉടനെ അവരുടെമേൽ പരിശേഷത്താണെന്നും അദ്ദേഹം ഞങ്ങളോടു പറകയുണ്ടായി.

ശനീയാഴ്ച ഞങ്ങൾ കോലത്തേരി കൂടി കടമറത്തേക്കു പുറപ്പെട്ടു. കോലത്തേരിയിലെ ഉത്സാഹികളായ കൊച്ചുമാരെ കണ്ടു. രണ്ടുൾ അവിടെ കുട്ടികളെ നമസ്കാരവും വേദപാഠവും പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്നു കേട്ടതിൽ ഞങ്ങൾക്കു സന്തോഷമുണ്ടായി. എന്നാൽ കോട്ടയത്തുനിന്നു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള പാഠവിവരപ്പട്ടികയനുസരിച്ചല്ല ഇവിടെ അറുപ്തറി പഠിപ്പിക്കുന്നത്. ഇക്കൊല്ലത്തെ പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞാൽ അപ്രകാരം അറുപ്തറി ചെയ്യുകൊള്ളുന്നതായിരിക്കും. കടമറത്തു എത്തുന്നതിനു രണ്ടുമൂന്നു നാഴിക പടിഞ്ഞാറുവച്ചുതന്നെ, ഉയരത്തിൽ സഹപിക്ക്കെട്ടിരിക്കുന്ന ആ പള്ളിയുടെ മുകൾഭാഗത്തെ കുരിശു ആകാശത്തിൽ ഒരു സ്ത്രീയുടെ ഉദിച്ചതുപോലെ ഞങ്ങൾക്കു കാണാമായി. ഈ പള്ളിവകയായി ഇരുനൂറ്റിൽ അപ്പുറം കുട്ടികളുള്ള ഒരു പള്ളിക്കൂടം നടത്തുന്നുണ്ടു. മൂന്നു അല്ലൂറ പക്ഷികൾ പള്ളിക്കൂട്ടത്തിൽ നിന്നു ശബ്ദം കൊടുത്തുവരുന്നു. ഇവർ കുട്ടികളെ മലയാളവും കുറേക്കൂടി ഇംഗ്ലീഷും അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നത് കൂടാതെ ദിവസേന നമ്മുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങളെപ്പറ്റി അറുപ്തറി ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു. ഈ കൊല്ലത്തെ പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞാൽ പാഠവിവരപ്പട്ടികയനുസരിച്ചു സാബുവേലൂർ നടത്തണമെന്നു പള്ളിക്കാർ തീരുമാനമുണ്ടെന്നു പ്രധാനാദ്ധ്യാപകൻ ഞങ്ങളോടു പറകയും അദ്ദേഹം അതിനു വേണ്ടി ഉത്സാഹിച്ചു കൊള്ളാമെന്നു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തും ഉണ്ടായി. അല്പകാലത്തിനു മുമ്പുണ്ടായിട്ടുള്ള നവീകരണകാര്യങ്ങളെ ഉപദ്രവത്തിൽ നിന്നുള്ള പൂർണ്ണമായ രക്ഷയോടുകൂടിയാണു ഇടവകയുടെ ഇപ്പോഴത്തെ നില, അന്തിമനെയോണു ഇടവകയിലെ ശുഭംകെട്ടവും.

മാർ ഈവാനിയോസു മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു തുടങ്ങി അനേകം മഹാമാർ ഈ ഇടവകയിൽ പ്രസംഗം നടത്തിട്ടുള്ളതും നടത്തുന്നതും ആകുന്നു. അതിനാൽ ഈ ഇടവകയിലെ ജനങ്ങൾ മരവിരോധികളായ പത്തു പന്ത്രണ്ടുപേരോടു വൈരാഗ്യത്തോടു കൂടെ എത്രത്തു സമ്പ്രവിശ്വാസത്തെ പാലിച്ചു കൊണ്ടുപോകുന്നു എന്നു ദേവജനത്തിൽ നമുക്കു ഏതെങ്കിലും സന്തോഷത്തിനു വഴിയുണ്ടു. അധികം വിനോദമുള്ള ഈ പള്ളിയിൽ പഠിപ്പാലു കരകളിലെ ആളുകൾ കൂടുന്നുണ്ടു. ഞായറാഴ്ച (ഉത്സവം) ഞങ്ങൾ ഇവിടെയാണു കുറുബാനയിൽ സംബന്ധിച്ചതു. “ഉയരങ്ങളിൽ ഉത്സവം” എന്നുള്ള സ്തോത്രം ഗംഭീരമാകുംവണ്ണം പള്ളിയൊക്കെ മുഴുകിക്കൊണ്ടു ആത്മീയ ചിറകുകളാൽ വേർപെട്ടു പാറുന്ന കയറി “ഉന്നതഭൂമി തിരുസന്നിധിയിൽ ചെന്നു

ത്തു"ന്നതു ഞങ്ങളുടെ ഏകദേശം കർമ്മങ്ങൾക്കു നോ വരമായിരുന്നു. കുറുവാന സമയത്തു കൈകയ്ക്കുറി കൊടുത്തു കിഴക്കെ അറ്റത്തുനിന്നു പടിഞ്ഞാറെ അറ്റംവരെ ചെല്ലുവാൻ ഏകദേശം പത്തുനൂറ്റാണ്ടു മിനിറ്റു നേരം വേണ്ടിരുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾക്കു തോന്നി. പ്രഭാഷണത്തിനു രണ്ടുമൂവായിരം കുരുത്തോലകൾ വാഴ്ചകയ്യുണ്ടായി, അതുവഴിയാണു ഓരോരുത്തർക്കു കൈപ്പറ്റിട്ടു തിരികെത്തില്ലെന്നു പറയുമ്പോൾ ഈ പള്ളിയിൽ ഇന്നുകൂടിയ ജനങ്ങളുടെ സംഖ്യയും പള്ളിയുടെ വലിപ്പവും വായനക്കാർക്കു ഏകദേശം ഉറപ്പാക്കുവാനാണല്ലോ. യോഗ്യനായ ആനിക്കാശ്ശേരി ബ. യെരൂസലേം കത്തോലിക്കരുടെ ശിരസ്സു എത്ര അൾക്കൂട്ടത്തിന്റെ നടുവിലും ശോഭിച്ചു കാണുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഇടവകയ്ക്കു മേധൻ പട്ടകാരൻ തന്നെ. സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചാൻ ഞങ്ങൾ എത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള കാര്യം മടുബഹായിൽനിന്നു അദ്ദേഹം വിളിച്ചു പറയും കുറുവാന അനുഭവിച്ചാൻ അത്തൂരിൽപരം ആളുകൾ ഉള്ളതുകൊണ്ടു കുറുവാന കൊടുത്തു കഴിയുമ്പോൾ അസമയമായൊന്നാണെന്നു ഭയപ്പെടുകനിമിത്തം, കുറുവാന കഴിഞ്ഞാൽ അല്പകാലം പള്ളിയുടെ ഓടക്കരയ്ക്കു കൂടണമെന്നു അദ്ദേഹം അറോടാവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇതനുസരിച്ചു ഞാൻ മേൽ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിതന്നെ ജനങ്ങളോടു സാധാരിച്ചു. എന്നാൽ കുറുവാനയനുഭവിച്ചാൻ നിന്ന പലർക്കും ഞാൻ പറഞ്ഞതിനെകേൾപ്പാൻ സംഗതി വരാത്തതിൽവെച്ചു ഇഷ്ടാഭംഗത്തിനിടയായി. പൊട്ടുന്നനാവ ഉണ്ടായ ഒരു മഴനിമിത്തം എല്ലാ കാര്യങ്ങളും പരയുന്നതിന്നു സാധിച്ചില്ല. പന്യാക്കട, വാക്കാട, കുന്നക്കുരുടി, കോതമംഗലം ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ കൂടി സഞ്ചരിച്ചാൻ ഈ അവസരത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കു ഇടവരാത്തതിൽവെച്ചു മനസ്സാപമുണ്ടു. എങ്കിലും ഞങ്ങൾ സഞ്ചരിക്കാത്ത ഇടവകകളിലും സഭയെത്തുടച്ചു മറ്റൊരു നടത്തുവാൻ മനഃപൂർവ്വം അപേക്ഷിക്കുന്നു.

കടമറ്റത്തിനു കിഴക്കുവശത്തു സത്യവിശ്വാസത്തിൽ നിന്നു തെറ്റി നിൽക്കുന്ന പത്തു പന്ത്രണ്ടു വീട്ടുകാരെപ്പറ്റി പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇവരിൽ ഒരാൾക്കു ഈയിടെ ഒരു കുട്ടി ജനികയിൽ ഒരു നവീകരണകരണത്തെ കൈക്കൊണ്ടു മരണമടിച്ചു. എന്നാൽ ഈ മരണമടിച്ച ഒരു ഭവനത്തിൽവെച്ചു നടത്തിയരാകകൊണ്ടു വിശുദ്ധ തൈലം പൂശുവാൻ പാടില്ലെന്നു അതു പൂശുന്നതു പള്ളിയിൽവെച്ചു മാത്രമെ പാടുള്ളതെന്നു ഞങ്ങൾക്കു ഒരു പള്ളി അവിടെ ഉണ്ടാകുന്ന കാരത്തു മരണമടിച്ച പൂർത്തിയാക്കിക്കൊള്ളാമെന്നും പറഞ്ഞു നമ്മുടെ കത്തനാൾ പോയി. ഇരിമ്പുവെച്ചു കത്തനാൾ നവീകരണകരണത്തിൽ ഒരിടത്തുണ്ടായി. എന്നതന്നെ യല്ല, മരണമടിച്ച മൃതന്റെ ശരീരം കൈക്കൊണ്ടു തന്നെ അതു